

Univerzita Palackého v Olomouci

Právnická fakulta

Nikola Neumannová

Užívání doménových jmen k nekalosoutěžním praktikám

Diplomová práce

Olomouc 2023

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma Užívání doménových jmen k nekalosoutěžním praktikám vypracovala samostatně a citovala jsem všechny použité zdroje. Dále prohlašuji, že vlastní text této práce včetně poznámek pod čarou má 119.419 znaků včetně mezer.

V Olomouci dne 6. 11. 2023

Nikola Neumannová

Poděkování

Ráda bych věnovala tuto diplomovou práci své milované rodině, která mi po celou dobu mého studia poskytovala nepostradatelnou podporu a motivaci. Bez Vaší lásky, trpělivosti a porozumění v těžkých chvílích by dosažení tohoto cíle nebylo možné. Konkrétně děkuji mým *rodičům, prarodičům Anně a Jiřímu, sestře a mému partnerovi.*

Obsah

Úvod	6
1 Vymezení termínu doménové jméno.....	9
1.1 Doménové jméno.....	9
1.1.1 Uspořádání a druhy doménových jmen.....	9
1.1.2 Funkce doménových jmen.....	11
1.1.3 Doménové jméno nebo vlastně doménové označení?.....	12
1.2 Postavení doménového jména v českém právním prostředí.....	13
2 Nekalá soutěž v doménových sporech – obecné vymezení a konkrétní zvláštní skutkové podstaty nekalé soutěže.....	18
2.1 Generální skutková podstata nekalé soutěže	18
2.1.1 Jednání v hospodářském styku – případ „airfrance.cz“	18
2.1.2 Rozpor s dobrými mravy soutěže – případ „paegas.cz“	20
2.1.3 Přivodění újmy	21
2.2 Zvláštní skutkové podstaty nekalé soutěže.....	22
2.2.1 Klamavá reklama – případ „mesenger.cz“ a „výrobky z TV“	22
2.2.2 Klamavé označení zboží a služeb – případ „deceuninck.sk“	24
2.2.3 Vyvolání nebezpečí záměny – případ „bilezbozi.cz“	25
2.2.3.1. A jak je to s pomlčkami? – případ „mimi-bazar.cz“	28
2.2.4 Parazitování na pověsti.....	29
2.2.5 Zlehčování – u nás a v zahraničí (tzv. „sucks cases“).....	30
2.2.6. Srovnávací reklama	35
2.2.7. Dotěrné obtěžování.....	36
3 Nároky z nekalé soutěže dle občanského zákoníku se zaměřením na náhradu škody a přiměřené zadostiučinění.....	38
3.1 Zdržení se nekalé soutěže.....	38
3.2 Odstranění závadného stavu	39
3.2.1 Povinnost zrušit registraci doménového jména.....	39
3.2.2 Povinnost převést doménové jméno či jeho registraci	40
3.3 Náhrada škody	41
3.3.1 Nárok náhrady škody – obecně	41
3.3.2 Způsoby náhrady škody, škoda skutečná a ušlý zisk.....	42
3.3.3 Relutární restituce – rozsah, metody výpočtu a prokazování.....	43

3.4. Přiměřené zadostiučinění.....	45
3.5. Bezdůvodné obohacení.....	48
Závěr	49
Seznam použitých zdrojů.....	52
Abstrakt.....	58
Abstract	59
Klíčová slova	60
Keywords.....	61

Úvod

Žijeme ve světě internetu. Ve světě, kde digitální éra, která započala v polovině 20. století, pohltila naše soukromé i veřejné životy. Pro naše další fungování bylo důležité, aby se každý jednotlivec přizpůsobil a naučil se novým dovednostem.

Doménová jména se postupem času stala důležitou součástí identity webových stránek. Významnou roli doménových jmen si uvědomují i soutěžitelé na trhu, kteří se předhánají v jejich registraci. K dnešnímu dni, tj. 29.10.2023, je v rámci české národní domény „.cz“ zaregistrováno 1.472.401 doménových jmen.¹ Na světě nemohou existovat dvě totožné domény, což činí doménové jméno unikátním a přidává mu na hodnotě. Setkáváme se s případy, kde se částky za jejich prodej pohybují ve výši několika milionů.

S rostoucí popularitou doménových jmen se zneužívání k nekalým praktikám hospodářské soutěže stalo významným problémem. Držitelé některých domén se, mimo jiné, snaží zesměšnit svého konkurenta, odlákat mu stálou klientelu, nebo se snaží zamezit, aby na trh vstoupil pod svým známým označením.

V českém právním prostředí nejsou doménová jména upravena ve zvláštním zákoně, dokonce nenajdeme ani vymezení tohoto termínu. Ochranu musí uživatelé hledat v obecných ustanoveních občanského práva a práva duševního vlastnictví. Přijetí nového občanského zákoníku vyvolalo řadu nových otázek, a to i z oblasti doménového práva, které rezonují dodnes. Navíc v posledním desetiletí si i judikatura prošla prudkým vývojem.

Diplomová práce se věnuje tématu užívání doménových jmen k nekalosoutěžním praktikám, které si autorka této práce vybrala na základě její praktické zkušenosti z advokátní kanceláře. Tato zkušenost jí poskytla příležitost nahlédnout do nové oblasti práva, se kterou se v rámci jejího dosavadního studia nesetkala.

Cílem této práce je provést detailní analýzu právní úpravy nekalé soutěže v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a identifikovat jednotlivé skutkové podstaty, které mohou být naplněny nekalosoutěžní registrací doménového jména. Čtenářům by práce měla přinést komplexní přehled o problematice nekalé soutěže a měla by vést k jejímu lepšímu porozumění. Práce je členěna do tří kapitol.

V obecné části je vymezen termín doménové jméno, jeho uspořádání, druhy a funkce doménového jména. Dále se kapitola zaměřuje na právní postavení doménového jména

¹ CZ.NIC Správce domény cz. *Registr domén CZ* [online]. stats.nic.cz, [cit. 29. září 2023]. Dostupné z: <https://stats.nic.cz/dashboard/cs/Summary.html>.

a terminologii užívanou v občanském zákoníku. Rovněž jsou komparovány názorové proudy ve věci povahy práv k doménovým jménům.

V první kapitole jsou zkoumány tyto výzkumné otázky:

- Je užívání termínu „doménové jméno“ vzhledem k terminologii užitě v občanském zákoníku správné?
- Jaké je právní postavení doménového jména dle českého právního řádu?
- Jaké jsou názorové proudy o právním postavení doménového jména?
- Došlo k zásadní změně ve vnímání právního postavení doménového jména v době od přijetí nového občanského zákoníku?

Druhá kapitola představuje stěžejní část této práce. V rámci této kapitoly jsou zevrubně analyzovány skutkové podstaty nekalé soutěže s cílem zhodnotit jejich praktické využití a aplikovatelnost při registraci doménového jména, kterou jsou porušována práva třetích osob. Je nutné upřesnit, že z celkem deseti zvláštních skutkových podstat, které zákon v rámci nekalé soutěže uvádí, bylo vybráno sedm z nich. Výběr byl učiněn na základě výčtů skutkových podstat uvedených v odborných monografiích.

V rámci práce jsou popsány a analyzovány tyto skutkové podstaty: generální klauzule, klamavá reklama, klamavé označování zboží a služeb, vyvolání nebezpečí záměny, parazitování na pověsti závodu, výrobku či služeb jiného podnikatele, zlehčování, srovnávací reklama a dotěrné obtěžování. Jednotlivé podkapitoly jsou podloženy vybranou judikaturou.

Autorka se dále v této části věnuje i zahraničnímu trendu, který má poslední roky stále větší význam. Jedná se o tzv. „sucks cases“, kdy je při registraci užito pejorativní slovo spolu s ochrannou známkou konkurenta. Tyto spory bývají zpravidla doprovázeny zdlouhavými diskusemi panelistů, přičemž je velmi často možné zpozorovat vícero různorodých názorů.

V rámci této kapitoly je zkoumána tato výzkumná otázka:

- Které skutkové podstaty nekalé soutěže jsou využitelné v rámci doménových sporů?

Třetí kapitola se zaměřuje na nároky z nekalé soutěže dle občanského zákoníku se zaměřením na náhradu škody a přiměřené zadostiučinění. Nalezneme zde nároky jako je zdržení se nekalé soutěže, odstranění závadného stavu, které je dále členěno na povinnost zrušit registraci doménového jména a na povinnost převést doménové jméno či jeho registraci.

V rámci této kapitoly. Jsou zkoumány tyto výzkumné otázky:

- Proč žalobce často neuplatňuje tento nárok?

- Jak může vypadat postup soudů, který by mohl žalobci ulehčit prokazování předpokladů nároku náhrady škody?
- Musí žalobce přesně vyčíslit vzniklou nemajetkovou újmu a prokázat v této věci důkazy?

Dále autorka poukazuje na otázku soudy přehlíženou, a to, zdali lze tento nárok přiznat i potencionální nemajetkové újmě? V neposlední řadě jsou prezentovány částky, které byly žalobcům v doménových sporech dle českého právního řádu přiznány.

V rámci této práce byla užita metoda deskriptivní, a to zejména při popisování jednotlivých skutkových podstat a termínu doménového jména. Dále je v práci užita analytická metoda, a to mimo jiné tehdy, kdy jsou zjišťovány a ověřovány vztahy mezi jednotlivými zvláštními skutkovými podstatami a doménovými spory. Také jsou podrobovány analýze vybrané rozhodnutí z praxe. Autorka v práci také komparuje názory odborníků z řad právních teoretiků, panelistů WIPO i z řad soudců v rámci soudních rozhodnutí. Práce je rovněž doplněna názory autorky.

Práce je zpracována k právnímu stavu ke dni 29.10.2023.

1 Vymezení termínu doménové jméno

1.1 Doménové jméno

Na doménové jméno můžeme nahlížet z více stran, z jedné strany je to jakýsi celosvětově jedinečný kód, který je tvořen čísly (nebo v případě novějšího protokolu i písmeny) oddělenými buďto tečkami, nebo dvojtečkami (např. 217.31.201.43), z druhé strany je to „*sled znaků přiřazený konkrétní IP adrese, přičemž tento sled znaků splňuje kritéria stanovená správcem příslušné domény*“.² Numerickému kódu odborně říkáme tzv. IP adresa (z angl. Internet Protocol Address).³ Díky IP adresám jsme schopni identifikovat konkrétní počítač v síti, rovněž všechna vysílaná data jsou opatřena IP adresami odesílatele a příjemce.⁴

Ovšem málokdo z nás by si byl schopen zapamatovat stovky několikamístných numerických kódů, které denně potřebujeme při surfování na internetu. Právě kvůli tzv. uživatelské funkci, kdy uživatelé (fyzické osoby) mají zájem na to identifikovat počítač ostatních uživatelů a zároveň být identifikováni, a to co nejrychleji a nejjednodušeji, byla IP adresa převedena do slovní podoby.⁵

Přiřazování doménového jména ke konkrétní IP adrese je zabezpečováno tzv. systémem doménových jmen (z angl. Domain Name System neboli DNS). Při vytváření sledu znaků (doménového jména) je třeba dodržet stanovené mantinely, a to druhy užitých slov, počty písmen a jejich pořadí. Např. je možné přiřadit doménové jméno, které obsahuje minimálně 2 a nejvýše 63 znaků, které nezačíná a nekončí znakem „-“ a neobsahuje dva tyto znaky za sebou, a také obsahuje pouze znaky 0-9 a a-z.⁶ V případě, že by došlo i k pouhému prohození některého ze znaků tvořící doménové jméno, nastala by i změna příslušného numerického kódu.⁷

1.1.1 Uspořádání a druhy doménových jmen

Nacházíme se v době digitalizace a modernizace, kdy každoročně stoupá počet registrovaných doménových jmen. Pro předejití problému v podobě potencionálně

² DISMAN, Marek. *Právní úprava domény „.eu“*. Praha: Linde Praha, 2011, s. 17.

³ CZ.NIC Správce domény cz. *O doménách a DNS* [online]. nic.cz, [cit. 5. září 2023]. Dostupné z: <https://www.nic.cz/page/312/o-domenach-a-dns>.

⁴ DISMAN, Marek. *Právní úprava domény „.eu“*. Praha: Linde Praha, 2011, s. 17.

⁵ MACGREGOR PELIKÁNOVÁ, Radka, ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha: Linde, 2000, s. 13.

⁶ DISMAN, Marek. *Právní úprava domény „.eu“*. Praha: Linde Praha, 2011, s. 18.

⁷ V českém právu nenaleznete legální definici domény či doménového jména, ovšem takovou je možné dohledat např. ve slovenském zákoně č. 22/2004 Z.z., o elektronickém obchode, který v ustanovení § 2 písm. d) uvádí: „... doménou sa rozumie symbolická adresa v elektronickej komunikačnej sieti“.

nezvladatelného množství doménových jmen byl vytvořen systém s hierarchickou (tzn. stromovou) strukturou, a to dle kritéria obecnosti, který nám poskytuje větší prostor pro tvorbu více doménových jmen. Každé doménové jméno je tvořeno z několika částí oddělených tečkami.⁸

Na prvním (nejobecnějším) místě zprava se nachází domény nejvyššího řádu (z angl. Top Level Domain), tzv. TLD nebo vrcholné domény, které tvoří obligatorní součást doménových jmen. Tyto jsou zaváděny Organizací pro řízení a správu systému doménových jmen, ICANN (z angl. Internet Corporation for Assigned Names and Numbers), sídlící v Los Angeles ve Spojených státech amerických, která převzala část agendy po americkém úřadu IANA (Internet Assigned Numbers Authority) a pomáhá koordinovat řadu funkcí, např. registraci doménových jmen a IP adres, rozvoj soukromých pravidel v soukromém sektoru, správu kořenové zóny DNS (jako jsou generické a národní domény, viz dále) aj. Na této úrovni i nižších úrovních spravují registrace soukromé organizace, nikoliv ústřední státní orgány, pohybujeme se tudíž v soukromoprávní oblasti.^{9 10}

TLD domény dále dělíme na tzv. generické domény nejvyššího řádu, gTLD (z angl. generic Top Domain Names) a na národní/geografické domény nejvyššího řádu, ccTLD (z angl. country-code Top Level Domain).

Generické domény jako např. „.com“, „.org“, jsou domény nezávislé na území či státu (až na výjimky), jejichž kritériem je primárně obsah a věcnost. Po přečtení generické domény by mělo být uživateli jasné, o jaký druh instituce, jež si zaregistrovala dané doménové jméno, se jedná. V této kategorii lze také dělit domény na sponzorované a nesponzorované, přičemž sponzorované domény mají předem definované odvětví (účel), pro které budou užívány.¹¹ Právě sponzor vykonává správu takové domény. Například domény „.gov“ slouží vládním institucím, „.aero“ pro letecké společnosti, „.com“ pro podnikatelské subjekty i soukromé osoby atd.

Pro národní domény je typickým kritériem vztah ke konkrétnímu státu nebo závislému území, přičemž registrace doménového jména s doménou státu (např. s doménou „.cz“ pro Českou republiku) nemusí odrážet sídlo, státní příslušnost, ani jiné osobní údaje registranta. Obecně platí, že vyjma absolutních práv neexistuje obecná záruka vazby mezi obsahem

⁸ MACGREGOR PELIKÁNOVÁ, Radka. *Ekonomické, právní a technické aspekty doménových jmen v globální perspektivě*. Ostrava: Key Publishing, 2012, s. 57-58.

⁹ ICANN, *What Does ICANN Do?* [online]. icann.org, [cit. 5. září 2023]. Dostupné z: <https://www.icann.org/resources/pages/welcome-2012-02-25-en>.

¹⁰ MACGREGOR PELIKÁNOVÁ, Radka, ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha: Linde, 2000, s. 93-94.

¹¹ DISMAN, Marek. *Právní úprava domény „.eu“*. Praha: Linde Praha, 2011, s. 20.

a doménou. Pro úspěšnou registraci stačí splnit podmínky registrátora, poté má registrace globální povahu a její účinky nejsou omezeny pouze na území jednoho státu.¹² Pro ccTLD se užívá dvou písmenné zkratky. Registrace národních domén probíhá u tzv. národních síťových informačních středisek (z angl. Network Information Centres, NIC). Pro Českou republiku vykonává správu domény „.cz“ zájmové sdružení právnických osob CZ.NIC.

Aktuální databáze národních i generických domén nejvyšší úrovně je dostupná na stránkách úřadu IANA.¹³

Na druhém místě zprava se nachází domény druhého stupně (z angl. Second Level Domain). Právě o těchto doménách hovoříme jako o doménových jménech v užším smyslu. Mohou se skládat z povoleného sledu znaků a odkazovat na konkrétní fyzickou osobu, společnost, výrobek, činnost aj. Tyto domény jsou podřazené pod vrcholné domény a mohou být registrovány vždy pouze jednou v rámci registru konkrétní vrcholné domény. Správce české domény tudíž nepovolí registraci doménového jména „pravo.cz“ pokud již takové doménové jméno v jeho databázi existuje, naopak pokud by na Slovensku bylo zaregistrováno doménové jméno „pravo.sk“, netvoří to pro správce české domény překážku. Častou otázkou sporů bývají právě domény této úrovně, jelikož mohou být předmětem subjektivních práv ostatních osob (např. ochranných známek). Touto problematikou se bude zabývat tato diplomová práce.

Další větvení úrovní domén je možné, mohou tak vznikat úrovně třetího, čtvrtého a dalšího stupně, a to tzv. subdomény. Většinou jde o označení konkrétní osoby nebo instituce.¹⁴

System domén si můžeme demonstrovat na následujícím příkladě. Pokud máme doménové jméno ve znění „www.nikola.pravo.cz“, je v tomto případě zkratka „www“ označením pro *world wide web*, „nikola“ je subdoména, „pravo“ je doména druhého stupně a „.cz“ je národní vrcholná doména.

1.1.2 Funkce doménových jmen

Doménové jméno má řadu funkcí, jako jednu z hlavních je třeba uvést technickou identifikační funkci, kdy doménové jméno slouží jako virtuální identifikátor osob či institucí. Zajímavé jsou i sekundární funkce, jako je funkce vyhledávací, propagační, soutěžní a informační. V současnosti má většina podnikatelů vlastní webové stránky, na kterých nabízí své zboží nebo služby, a v zájmu získat co nejvíce zákazníků je dobře znějící a chytlavé

¹² MACGREGOR PELIKÁNOVÁ, Radka, ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha: Linde, 2000, s. 16-17.

¹³ Odkaz na stránky IANA: <https://www.iana.org/domains/root/db>.

¹⁴ DISMAN, Marek. *Právní úprava domény „.eu“*. Praha: Linde Praha, 2011, s. 20-22.

doménové jméno jedním z faktorů úspěchu. Kdo by nechtěl mít doménové jméno, které si zapamatují všichni?

Jelikož v rámci jednoho registru lze zaregistrovat doménové jméno pouze jednou, nabývají některá doménová jména vysokou hodnotu a prodávají se i za miliony dolarů. V českém prostředí drží prvenství doménové označení „dovolenaz.cz“, které bylo v roce 2010 prodáno za částku 10.000.000,- Kč.¹⁵

V některých případech, např. když se společnost rozroste a začne působit i na mezinárodním trhu, se vyplatí registrovat doménové jméno, pro které je společnost známá v daném státě, i do jiných národních registrů. Toto opomenutí může znamenat zbytečné vynaložení času a finančních prostředků v budoucnu, jelikož si doménová jména může zaregistrovat, i ve zlé víře, někdo jiný.¹⁶

1.1.3 Doménové jméno nebo vlastně doménové označení?

V anglickém jazyce *Domain name*, v německém *Domännennamen*, ve španělském *nombre de dominio* a ve francouzském *nom de domaine*¹⁷, je českým ekvivalentem tedy „doménové jméno“ nebo v kontextu terminologie užití v zákoně č. 89/2012 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále např. jako „NOZ“ nebo „nový občanský zákoník“) se jedná o „doménové označení“?

Zřídka nalezneme českou literaturu, která by se zabývala otázkou správného pojmenování domény druhého stupně v užším smyslu. Většina autorů používá mezinárodně ustálené slovo „doménové jméno“. Telec ovšem upozorňuje na skutečnost, že bychom měli konkrétněji hovořit o „názvu“ či „označení“ domény, a ne vadně a bezmyšlenkovitě přejímat technické výrazy. Dále uvádí, že „Právní pojem „jméno“ je totiž spjat s osobou, nikoli s věcí. Věci nemají jména (ponecháme-li stranou jejich personifikaci), nýbrž názvy či označení, jak ostatně odpovídá zavedenému českému legislativně-právnímu pojmosloví.“¹⁸

Zajímavý názor k této věci má MacGregor Pelikánová, která tvrdí, že „doménové jméno“ je tzv. *terminus technicus* pocházející z anglosaského práva, který přijal celý svět. Rovněž se

¹⁵ OBJEVIT.CZ. *10 nejdražších domén na světě* [online]. objevit.cz, 20. 3. 2010 [cit. 6. září 2023]. Dostupné z: <https://www.objevit.cz/10-nejdrazsich-domen-na-svete-t663>.

¹⁶ MACGREGOR PELIKÁNOVÁ, Radka. *Ekonomické, právní a technické aspekty doménových jmen v globální perspektivě*. Ostrava: Key Publishing, 2012, s. 58-60.

¹⁷ MACGREGOR PELIKÁNOVÁ, Radka. (Ne)jasné pojetí doménových jmen a jejich režimu v novém občanském zákoníku. *Rekodifikace & praxe*, 2015, roč. 3, č. 1, s. 5-13.

¹⁸ TELEC, Ivo. Vzácnost, jedinečnost a duševní vlastnictví. *Právník*, 2014, roč. 153, č.11, s. 970-987.

snaží vyvrátit názory Telce, kdy cituje ustanovení § 302¹⁹ z ABGB²⁰, ve kterém poukazuje na to, že zákonodárce v minulosti užil termín „jméno“ pro pojmenování hromadné věci.²¹

V účinném občanském zákoníku takovéto užití termínu v kontextu s hromadnou věcí nenalezneme, zákonodárce v § 501 NOZ užívá termín „označení“.²² Již v této ukázce můžeme cítit jistou terminologickou změnu oproti argumentovanému předpisu ABGB.

Autorka této práce souhlasí s názorem Telce, že v rámci pojmosloví užitého napříč NOZ, je správné užívat termín „doménové označení“ či „označení domény“, ovšem domnívá se, že v současnosti je doslovný překlad z anglického *domain name* natolik rozšířen mezi laickou i odbornou veřejností, že v nejbližší době nedojde k napravení situace. A vzhledem k výskytu termínu „doménové jméno“ ve většině odborných monografií jej sama užívá v této práci.

1.2 Postavení doménového jména v českém právním prostředí

Jaké je právní postavení doménového jména dle českého právního řádu? Jaké jsou názorové proudy o právním postavení doménového jména a došlo k zásadní změně ve vnímání právního postavení doménového jména v době od přijetí nového občanského zákoníku?

Vymezení právní podstaty doménových jmen je stěžejní pro tuto diplomovou práci, jelikož v následujících kapitolách se bude z této podkapitoly a vymezení vycházet, a to zejména v otázkách právních vztahů, práv a povinností spojených s doménovými jmény.

Zprvu je vhodné poznamenat, že v právním řádu České republiky nenalezneme zvláštní úpravu právních otázek týkajících se doménových jmen, což, ve většině, odpovídá i stavu národních řádů v zahraničí. Zato právních institutů, jež je možno aplikovat na tuto oblast je několik. Jako příklad si můžeme uvést obecné právní zásady (např. zásadu dobrých mravů, zásadu dobré víry) ale i skutkové podstaty náhrady škody, nekalé soutěže či práv z označení.²³ Právní povahu budeme zkoumat dle zákona č. 89/2012 Sb., a to jednak z důvodu absence zvláštního právního předpisu a jednak ze skutečnosti, že všechna práva a povinnosti jsou

¹⁹ Ustanovení § 302 OZO: „Úhrn několika věcí jednotlivých, který se za věc jednu považuje a bývá označován společným jménem, tvoří věc hromadnou a pokládá se za celek.“

²⁰ Neboli *Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch*, Všeobecný zákoník občanský. Na našem území označován jako „o.z.o“ neboli obecný zákoník občanský, který byl zrušen v roce 1966.

²¹ MACGREGOR PELIKÁNOVÁ, Radka. (Ne)jasné pojetí doménových jmen a jejich režimu v novém občanském zákoníku. *Rekodifikace & praxe*, 2015, roč. 3, č. 1, s. 5-13.

²² Ustanovení § 501 NOZ: „Soubor jednotlivých věcí náležejících téže osobě, považovaný za jeden předmět a jako takový nesoucí společné označení, pokládá se za celek a tvoří hromadnou věc.“

²³ MACGREGOR PELIKÁNOVÁ, Radka, ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha: Linde, 2000, s. 20.

založena smluvně, konkrétně smlouvou o registraci doménového jména.²⁴ Pohybujeme se tedy v soukromoprávní oblasti.

Před účinností nového občanského zákoníku, který nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2014²⁵, bylo v kontextu zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, a jeho ustanovení § 118²⁶ doménové jméno označováno za tzv. jinou majetkovou hodnotou (mohla být předmětem vlastnického práva)²⁷, přičemž nebylo považováno za věc v právním smyslu, jelikož nebylo (a není) hmotným předmětem, který je ovladatelný a slouží potřebě lidí. Tudiž vylučovací metodou spadalo do této kategorie.²⁸

Mnohokrát citované rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 19. 4. 2012 naopak uvádí, že „Vzhledem k soukromoprávní povaze smluvně získaného práva k doménovému jménu (v právním řádu nijak neupravenému), právní teorie jednotně odmítla názor, že právo k doméně je právem vlastnickým, neboť nejde o věc v právním smyslu, jde v podstatě jen o slovní či jinak přijatelné vyjádření kódové technické identifikace počítače, příp. skupiny počítačů v síti.“²⁹ Tímto se Nejvyšší soud přiklonil k druhé variantě, kdy doménové jméno považuje dle výše zmíněného ustanovení § 118 spíše za právo a vylučuje spojitost doménového jména s absolutními právy.

S přijetím NOZ, kterým byl zohledněn všeobecný soukromoprávní základ práva informačních a komunikačních technologií³⁰, došlo k extenzi pojmu věci v ustanovení § 489 NOZ, který k dnešnímu dni zní následovně: „Věc v právním smyslu je vše, co je rozdílné od osoby a slouží potřebě lidí“. A dále ustanovení § 979 NOZ zní: „Ustanovení této hlavy se použijí na věci hmotné i nehmotné, na práva však jen potud, připouští-li to jejich povaha a neplyne-li ze zákona něco jiného.“ Zákonodárce se rozhodl, že se navrátí k rakouskému širokému pojetí věci, rozšiřuje tedy tuto množinu i o nehmotné věci, které mohou někomu patřit a disponovat i věcnými právy. Osoba, které tyto věci patří, s nimi může nakládat jako vlastník.³¹

²⁴ MALIŠ, Petr. *Právní povaha doménových jmen - I. díl* [online]. pravoit.cz, 9. 4. 2010 [cit. 12. září 2023]. Dostupné z: <https://www.pravoit.cz/novinka/pravni-povaha-domenovych-jmen-i-dil>.

²⁵ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, § 3081.

²⁶ Ustanovení § 118 zákona č. 40/1964 zní následovně: „(1) Předmětem občanskoprávních vztahů jsou věci, a pokud to jejich povaha připouští, práva nebo jiné majetkové hodnoty. (2) Předmětem občanskoprávních vztahů mohou být též byty nebo nebytové prostory.“

²⁷ TOMANOVÁ, Veronika. *Webová doména aneb nekalé praktiky ve virtuálním světě* [online]. epravo.cz, 11. 10. 2016 [cit. 12. září 2023]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/webova-domena-aneb-nekale-praktiky-ve-virtualnim-svete-103453.html?mail>.

²⁸ TRÁVNÍČEK, Milan. Uspokojení oprávněného prostřednictvím doménového jména. *Revue pro právo a technologie*, 2013, roč. 7, č. 4, 2.2 Právní povaha doménového jména.

²⁹ Rozhodnutí Nejvyššího soudu 23 Cdo 3407/2010 ze dne 19. 4. 2012.

³⁰ TELEČEK, Ivo. Nový občanský zákoník ve společnosti sítí. *Právní rozhledy*, 2012, roč. 20 č. 23, s. 853-855.

³¹ NOVÝ OBČANSKÝ ZÁKONÍK. *Změna chápání pojmu věci* [online]. občanskyzakonik.justice.cz, [cit. 12. září 2023]. Dostupné z: <http://obcanskyzakonik.justice.cz/index.php/vecna-prava/konkretni-zmeny/zmena-chapani-pojmu-veci>.

Nyní doménové jméno naplňuje definiční znaky věci, jelikož je rozdílné od osoby a slouží k potřebě lidí, považujeme ho tedy za věc bez dalšího, a to věc movitou a nehmotnou.³²

Koncepční změny NOZ opět otevřely debaty mezi odbornou veřejností, a to např. o skutečnosti, zdali je doménové jméno věcí, na které se váží relativní nebo absolutní práva. Jak uvádí komentářová literatura „u nehmotných věcí (§ 496 odst. 2) musíme důsledně rozlišovat, která ustanovení o věcných právech na ně vlastně lze aplikovat“... „neboť ne všechna ustanovení o majetkových právech lze stejným způsobem aplikovat na všechny kategorie věcí. Především u věcných práv (§ 979 a násl.) lze dovozovat, že pojmem „věc“ se rozumí věc hmotná (viz též komentář k § 496). Věc v právním smyslu je tedy nutné pojímat jako obecný koncept a vždy je třeba interpretačně dovozovat, jakým způsobem zákonodárce s pojmem „věc“ v příslušném ustanovení či institutu zachází.“³³ V následujících odstavcích budou představeny dva protichůdné názorové proudy, které se vyjadřují k otázce, zda doménová jména disponují absolutními nebo relativními právy.

V současnosti převažující a ustálený názor je ten, který doménová jména spojuje pouze s relativními právy inter partes. Dle Telce si doménové označení „samo věcně právně nevystačí“, sice má majetkovou hodnotu, ale užitnou hodnotu bez dalšího nikoliv. Stále tedy spadá do tzv. prostých věcí a Telec ho přirovnává k obchodním štítům a obchodním či továrním značkám. Rovněž uvádí, že jádro věci není ve věcných právech, ale v držbě věci, která je sama ocnitelná v souvislosti s pohledávkou držitele na konání ze strany správce domény.³⁴ Ovšem dle systematického členění NOZ spadá držba, uvedená v ustanovení § 987 NOZ, pod hlavu věcných práv a pod část absolutních majetkových práv. Nicméně o držbě hovoří i pravidla registrace vydaná společností CZ.NIC, která jsou ve smluvním vztahu, mezi registrátorem a přihlašovatelem doménového jména, přihlašovatelem akceptována.³⁵ Osoba přihlašující si doménové jméno tak získává registraci právo s doménovým jménem nakládat a nestává se jejím vlastníkem. Může např. upravovat obsah na webových stránkách předmětného doménového jména, měnit ho, převádět ho a navěšovat na to své jiné stránky.³⁶

Shodného názoru o relativitě práv u doménových jmen se můžeme dočíst i v nejnovějším komentáři z roku 2023, který uvádí: „Např. u doménových jmen jde v podstatě jen o slovní či

³² TICHÁ, Monika. Vybrané postřehy k regulaci nekalé soutěže perspektivou aktuálních trendů (zpráva ze sympozia konaného dne 3. 4. 2014 v Rozdrojovicích). *Právní rozhledy*, 2014, č. 11, s. 413.

³³ KOUKAL, Pavel. In: LAVICKÝ, Petr a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654). Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1491-1496.

³⁴ TELEC, Ivo. Nový občanský zákoník ve společnosti sítí. *Právní rozhledy*, 2012, roč. 20 č. 23, s. 853-855.

³⁵ Konkrétně v bodě 4.4 Pravidel registrace jmen domén v ccTLD .cz je uvedeno: „Registraci Jména domény se žadatel o registraci Jména domény stává Držitelem a dané Jméno domény je mu na stanovenou dobu vyhrazeno.“

³⁶ MACGREGOR PELIKÁNOVÁ, Radka. (Ne)jasné pojetí doménových jmen a jejich režimu v novém občanském zákoníku. *Rekodifikace & praxe*, 2015, roč. 3, č. 1, s. 5-13.

*jinak přijatelné vyjádření kódové technické identifikace počítače, případně skupiny počítačů v síti; doména proto žádné absolutní (výlučné) právo svému nositeli nezakládá.*³⁷, přičemž odkazuje, tak jako i novější judikatura, na poměrně starší rozhodnutí³⁸ z roku 2012. Soudní rozhodnutí mnohdy obsahují i argumentaci s odkazy na legislativu Evropské unie, kdy v nařízeních o provádění a fungování doménového jména nejvyšší úrovně „eu“ je kontinuálně užíváno pojmu „držitel jména domény“³⁹.

Do menšinového nesouhlasného proudu můžeme zařadit např. autorku mnoha monografií zabývajících se tematikou domén, ať už z ekonomického či právního pohledu, MacGregor Pelikánovou, která se domnívá, že přijetím NOZ došlo k umožnění přiznat doménovým jménům absolutní práva a NOZ je pojímá jako věci užívající režim *in rem*. Argumentuje mimo jiné tím, že věcná práva (obecná ustanovení), jsou přiznávána věcem hmotným i nehmotným, přičemž nezáleží na skutečnosti, zdali se tyto věci zapisují do veřejného seznamu. Co se týče držby, zastává názor, že: „NOZ nerozlišuje držbu věci od držby práva a volně tak navazuje na Krčmářovu ideu, že držba věci je vlastně držbou vlastnického práva.“ ... „Držba je chráněna vůči všem, tedy *erga omnes*, tj. ochrana se váže na držbu jako takovou, a nikoliv jen na vztah mezi stranami závazku.“ Dále konstatuje, že doménová jména svojí existencí nejsou závislá na vůli státu a smluvních stran, a už vůbec nejsou pouhé seznamy telefonních čísel (myšleno čísel tvořící IP adresu) a poznámky v soukromých databázích. V neposlední řadě dodává, že přiznání absolutních práv je v souladu s angloamerickým a kontinentálním právem, to však činí bez uvedení konkrétních příkladů.⁴⁰

Dle názoru autorky práce by doménová jména měla být spojována s relativními právy a názor autorky tak koresponduje s převládajícím názorem odborné společnosti. Pro najití optimálního řešení je třeba zohlednit i zájmy zainteresovaných stran, jak už osob registrujících si domény, vlastníky ochranných známek či ostatních uživatelů internetu, přičemž se autorka domnívá, že přiznáním relativních práv můžeme najít rovnováhu mezi těmito zájmy. Relativita práv zajišťuje vytvoření dynamičtějšího a inovačního internetového prostředí, když má každý férovou šanci získat preferované doménového jméno. Současné (celosvětové) nastavení je dle autorky vyhovující.

³⁷ HUBKOVÁ, Pavlína. In: PETROV, Jan a kol. *Občanský zákoník. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 528-529.

³⁸ Jedná se o již zmiňované Rozhodnutí Nejvyššího soudu 23 Cdo 3407/2010 ze dne 19. 4. 2012.

³⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/517. 517 ze dne 19. března 2019 o provádění a fungování doménového jména nejvyšší úrovně .eu a o změně a zrušení nařízení (ES) č. 733/2002 a zrušení nařízení Komise (ES) č. 874/2004.

⁴⁰ MACGREGOR PELIKÁNOVÁ, Radka. (Ne)jasné pojetí doménových jmen a jejich režimu v novém občanském zákoníku. *Rekodifikace & praxe*, 2015, roč. 3, č. 1, s. 5-13.

Dílčí závěr. Právní postavení doménového jména v rámci českého práva bylo díky novelizaci občanského zákoníku povýšeno. Nyní je doménové jméno odbornou veřejností uznáváno jako nehmotná movitá věc, ovšem bez absolutních práv. K zásadní změně vnímání, ve smyslu práv přiznaných k doménovému jménu, od přijetí nového občanského zákoníku nedošlo, přičemž nebyla dohledatelná žádná novější odborná literatura (ani judikatura), která by hlouběji rozebírala výše uvedené názorové proudy, a to např. v mezinárodním kontextu. Dohledatelné články či judikatura v převážné většině odkazovali na zdroje použité v této práci či na zdroje obsahově korespondující s těmito zdroji.

2 Nekalá soutěž v doménových sporech – obecné vymezení a konkrétní zvláštní skutkové podstaty nekalé soutěže

Registrací doménového jména může dojít k situaci, kdy předmětné jméno porušuje práva třetích osob např. k jiným jménům domén, ochranným známkám, obchodním značkám, jménům, obchodním firmám, nebo právní předpisy týkající se nekalé soutěže. Právě ustanovení nekalé soutěže, vymezené v NOZ, bývají jedny z nejčastěji uvedených žalobních důvodů. V rámci této kapitoly budou rozebrány jednotlivé skutkové podstaty nekalé soutěže uvedené v novém občanském zákoníku, které budou podloženy vybranou judikaturou.

Cílem této části práce je provést důkladný rozbor jednotlivých podstat a analyzovat jejich reálné užívání v praxi. Předmětného bude dosaženo pomocí kritického hodnocení (např. četnosti v praktických situacích nebo jejich aplikovatelnosti) a detailního popisu.

2.1 Generální skutková podstata nekalé soutěže

Definici nekalé soutěže nalezneme v ustanovení § 2976 NOZ, která zní: „*Kdo se dostane v hospodářském styku do rozporu s dobrými mravy soutěže jednáním způsobilým přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům, dopustí se nekalé soutěže. Nekalá soutěž se zakazuje.*“⁴¹ Dvě základní funkce spojené s touto generální klauzulí jsou: omezující a rozšiřující funkce. Omezení funguje na takovém principu, kdy je možné aplikovat zvláštní skutkové podstaty nekalé soutěže (vymezené v ustanoveních § 2977-2987 NOZ) pouze ve chvíli, kdy jsou naplněny znaky generální klauzule. Naopak rozšíření spočívá v tom, že při naplnění generální klauzule je dané jednání nekalosoutěžním, a to i tehdy, i když nespadá mezi zákonné skutkové podstaty. Výčet těchto podstat je totiž demonstrativní.

Jako správný postup při kvalifikaci určitého jednání je preferován postup „od obecného ke zvláštnímu“, kdy je nejprve nezbytné splnit všechny kumulativní podmínky generální skutkové podstaty. Níže budou tyto znaky přiblíženy.⁴²

2.1.1 Jednání v hospodářském styku – případ „airfrance.cz“

Prvním znakem je jednání, tedy projev vůle jednajícího ve vnějším světě, přičemž zákon nespécifikuje v generální skutkové podstatě jeho způsob či osobu, vůči které má směřovat. Pod tímto znakem si lze představit jednání: komisivní i omisivní, jednání zakládající, ale

⁴¹ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, § 2976.

⁴² ONDREJOVÁ, Dana. In: HULMÁK, Milan a kol. *Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055–3014). Komentář.* Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1769-1789.

i nezakládající právní účinky nebo projev, který je i není protiprávní. Také se může jednat o veřejný projev vůle, ale i projev vůči konkrétní osobě, přičemž není zásadní, zdali se stal náhodně či pouze jedenkrát. Neprojevené myšlenky nebo úmysly pod tento znak zařadit nemůžeme.

Ovšem toto jednání musí být učiněno v hospodářském styku, přičemž se jedná o pojem neurčitý (není definován zákonodárcem), a tak je jeho výklad svěřen do rukou soudů. Oproti předchozím úpravám nekalé soutěže, např. v obchodním zákoníku, užívá zákonodárce, namísto pojmu „soutěž“, širší pojem „styk“, který je snáz naplnitelný.⁴³ Hospodářský styk může nastat i v oblastech, které sledují primárně jiné než hospodářské zájmy, jedná se např. o oblast sportovní, politickou, vědeckou, uměleckou aj. Nejde tedy jen o dosažení zisku, ale je nezbytné, aby konkrétní jednání způsobilo nebo sledovalo vyvolání hospodářského následku u třetí osoby nebo u samotného jednajícího.⁴⁴

V souvislosti s tématem doménových sporů je možné si pod jednáním (v hospodářském styku) představit např. registraci doménového jména, které bude užíváno k získání nových zákazníků od konkurence. Avšak i samostatná registrace může mít negativní hospodářský následek u třetích osob – viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 11. 2004⁴⁵ vydaný v souvislosti sporu o doménu ve znění „airfrance.cz“: *„Tím, že nedochází žalovaným k užívání domény, avšak samotná registrace omezuje žalobce v podnikatelské činnosti, může mít negativní vliv na hospodářský výsledek žalobce, pro něhož doména ve znění „airfrance.cz“ je typickým názvem, pod nímž spotřebitel bude hledat služby jím nabízené prostřednictvím internetu, pak v tomto jednání lze spatřovat chování v hospodářské soutěži v rozporu s dobrými mravy, způsobilé přivodit druhému soutěžiteli újmu.“*⁴⁶

Pokud se budeme zabývat tím, kdo může být jednajícím subjektem, dojdeme k závěru, že se může jednat o všechny fyzické a právnické osoby, které jsou deliktně způsobilé. Navíc není relevantní vztah či postavení k poškozené osobě, rušitelem může být ku příkladu nepodnikatel (který *„však působí v podobných, navazujících nebo navzájem substituovatelných oborech nebo hospodářských činnostech“*⁴⁷), přímý soutěžitel, veřejnoprávní korporace nebo zaměstnanec

⁴³ ONDREJOVÁ, Dana. Nekalá soutěž podle nového občanského zákoníku. *Obchodněprávní revue*, 2013, roč. 5, č. 7-8, s. 207.

⁴⁴ VÝTISK, Michal. In: PETROV, Jan a kol. *Občanský zákoník. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 2930-2934.

⁴⁵ Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 11. 2004, sp. zn. 19 Cm 55/2002.

⁴⁶ HUSOVEC, Martin, LOUČKA, Martin. *Vybraná judikatura z oblasti doménových sporů*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, s. 32.

⁴⁷ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 3. 2006, sp. zn. 32 Odo 1230/2005.

dotčené osoby.⁴⁸ „Za soutěžitele tak lze charakterizovat i ty subjekty, mezi nimiž pro nekalost počínání jednoho z nich vlastně nikdy k přímému konkurenčnímu střetu nedojde.“⁴⁹

Zajímavým rozhodčím nálezem je rozhodnutí Rozhodčího soudu při HKAKČR⁵⁰ ze dne 8. 4. 2013⁵¹, ve kterém působil jako jednající subjekt obchodní partner (žalovaný), který si zaregistroval doménové jméno s národní doménou .cz (které mělo blokační charakter, neboť jej nevyužíval), přičemž věděl, že žalobce (americká společnost) s daným doménovým jménem působí na několika národních trzích. Dané jednání navíc činil v průběhu vzájemných jednání bez vědomí obchodního partnera.

2.1.2 Rozpor s dobrými mravy soutěže – případ „paegas.cz“

Dobré mravy soutěže nesmíme zaměňovat s familiárnějším termínem dobré mravy⁵², jelikož ne vše, co je v rozporu s dobrými mravy, musí být v rozporu s dobrými mravy soutěže. V rámci hospodářského styku se předpokládá, že jednání soutěžitelů může být agresivnější (vychytralejší) s cílem získání soutěžní výhody a lepšího postavení v rámci trhu vůči konkurentům, avšak je třeba dodržovat zásady slušnosti a poctivosti.⁵³ Obsah termínu dobré mravy soutěže nelze exaktně definovat.⁵⁴ Posuzování rozporu je otázkou právní a je třeba posuzovat případ od případu. Chování, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže vůči ostatním soutěžitelům, je ve většině jednání zákeřné, parazitující a podvodné, nacházející se za hranicí přípustné agresivity. Dále chování klamavé, které působí vůči zákazníkům.⁵⁵ Jednající

⁴⁸ VÝTISK, Michal. In: PETROV, Jan a kol. *Občanský zákoník. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 2930-2934.

⁴⁹ HUSOVEC, Martin, LOUČKA, Martin. *Vybraná judikatura z oblasti doménových sporů*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, s. 40.

⁵⁰ Hospodářská komora České republiky a Agrární komora České republiky.

⁵¹ Rozhodnutí Rozhodčího soudu při HKAKČR ze dne 8. 4. 2013, sp. zn. Spor č. 00195.

⁵² Definici dobrých mravů můžeme naleznout např. v rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 6. 12. 2018, sp. zn. 23 Cdo 3482/2018: „Dobré mravy judikatura ustáleně charakterizuje jako souhrn společenských, kulturních a mravních norem, jež v historickém vývoji osvědčují jistou neměnnost, vystihují podstatné historické tendence, jsou sdíleny rozhodující částí společnosti a mají povahu norem základních.“

⁵³ PROFIPRAVO.CZ. K porušení dobrých mravů soutěže [online]. profipravo.cz, 14. 8. 2018 [cit. 23. září 2023]. Dostupné z: https://www.profipravo.cz/index.php?page=article&id_category=36&id_article=260830&sum=a4e89d77.

⁵⁴ Přiblížení tohoto termínu nalezneme např. v HAJN, Petr. In: ŠVESTKA, Jirí a kol. *Občanský zákoník: komentář*. Svazek VI, (§ 2521 až 3081). Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2021, s. 2930-2935: „Dobré mravy soutěže nelze (...) chápat pouze ve smyslu obecněji uplatňované etiky. Prostřednictvím dobrých mravů soutěže se prosazuje soutěžní morálka (v soutěžním boji se nevyžaduje mimořádná ohleduplnost) a jindy náročnější. Pomocí dobrých mravů soutěže se prosazují i jistá „technická pravidla“ soutěžní hry, resp. „soutěžního provozu“, jež mohou být eticky neutrální. Podobná myšlenka platí o samotném pojmu nekalá soutěž, jehož běžný jazykový význam se zdá napovídat, že nekalé soutěžní praktiky jsou vždy nemravnými a zaviněnými. Tak tomu však podle zákona být nemusí. Někdy se používají pojmy „nekalost objektivní“ a „nekalost subjektivní“, mající naznačit dvojí podobu, jakou může mít rozpor s dobrými mravy hospodářské soutěže.“

⁵⁵ VÝTISK, Michal. In: PETROV, Jan a kol. *Občanský zákoník. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 2930-2934.

osoba jej může činit i bez svého vědomí nebo úmyslu, dokonce i v omylu či neznalosti, přesto se bude jednat o protiprávné jednání (objektivní delikt).⁵⁶

O doménovém sporu, ve kterém žalobce užíval doménové jméno „paegas.cz“ a žalovaný si pro sebe zaregistroval doménové jméno „wwwpaegas.cz“, bylo rozhodnuto v prvním stupni Městským soudem v Praze. Shrnutí rozsudku: Žalobce byl provozovatelem veřejné telekomunikační mobilní sítě s názvem Paegas, přičemž toto označení se stalo všeobecně známým a spojovaným právě s žalobcem. O čtyři roky později došlo k registraci druhého doménového jména ze strany žalovaného, který na této webové stránce spravoval pornografický obsah. Soud došel k závěru, že žalovaný toto činí k vlastnímu prospěchu (získání návštěvníků) a vyvolává dojem jakéhosi společného veřejného vztahu k žalobci, rovněž zde je nebezpečí vyvolání záměny. Jelikož se jedná o pornografický obsah, dochází k poškození dobré pověsti žalobce, a toto jednání je v rozporu s dobrými mravy hospodářské soutěže a naplňuje skutkovou podstatu generální klauzule. Žalovaný se nedostavil k jednání a soud v této věci rozhodl rozsudkem pro zmeškání.⁵⁷

2.1.3 Přivodění újmy

Poslední podmínkou pro naplnění generální klauzule je tzv. způsobilost přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům⁵⁸. Nehovoříme o jakékoliv majetkové nebo nemajetkové újmě, ale o újmě, která má „*negativní dopad na soutěživost*“ nebo „*ohrožuje ekonomické zájmy zákazníků (ovlivňuje jejich hospodářské chování)*“, přičemž ke vzniku samotné újmy nemusí dojít, stačí reálná hrozba.⁵⁹ Pod takovou újmu si je možné představit odliv nebo přesun zákazníků, snížení potenciálního zisku, ztrátu obchodní příležitosti, poškození dobré pověsti a u spotřebitelů např. omezení komfortu.⁶⁰

⁵⁶ Rozhodnutí Nejvyššího soudu Československé republiky ze dne 12. 3. 1931, sp. zn. Rv I 424/30 (Vážný 10611).

⁵⁷ Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 11. 2003, sp. zn. 19 Cm 185/2001

⁵⁸ Zákazník nemusí být jen spotřebitel. Vznik újmy je posuzován na základě tzv. průměrného jednotlivce, kterým je „*průměrně běžně informovaný, přiměřeně pozorný a obezřetný spotřebitel, tedy takový, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory, který se orientuje podle značky, kvality, ceny a dalších vlastností výrobku.*“

⁵⁹ VÝTISK, Michal. In: PETROV, Jan a kol. *Občanský zákoník. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 2930-2934.

⁶⁰ KINDL, Jiří. In: MELZER, Filip a TĚGL, Petr a kol. *Občanský zákoník: velký komentář. Svazek IX, § 2894-3081. Komentář*. Praha: Leges, 2018, s. 1155.

2.2 Zvláštní skutkové podstaty nekalé soutěže

Demonstrativní výčet zvláštních skutkových podstat nalezneme v ustanovení § 2976 odst. 2 NOZ, kdy zákonodárce jich uvádí celkem deset. V souvislosti s tématem této práce připadají v úvahu jen některé z nich, přičemž v monografiích je uváděno, že se jedná o:

- klamavou reklamu,
- klamavé označování zboží a služeb,
- vyvolání nebezpečí záměny,
- parazitování na pověsti závodu, výrobku či služeb jiného soutěžitele,
- zlehčování,
- srovnávací reklamu,
- dotěrné obtěžování.⁶¹

2.2.1 Klamavá reklama – případ „mesenger.cz“ a „výrobky z TV“

Naplnění znaků klamavé reklamy (a jiných zvláštních skutkových podstat, jelikož většinou v doménových sporech dochází k naplnění několika klauzulí nekalé soutěže) bylo shledáno v případě sporu o doménu „mesenger.cz“, o které bylo rozhodnuto v druhém stupni Vrchním soudem v Praze.

Shrnutí rozsudku⁶². V daném sporu došlo k registraci doménového jména žalovaným ve znění „mesenger.cz“, který, obdobně jako žalobce, poskytuje kurýrní služby. Žalobce dále vlastní ochrannou známku a je uživatelem obchodního jména „a. s. MESSENGER“, přičemž na trhu působí od roku 1994. Bylo shledáno, že žalovaný využil tzv. typosquattingu (což je druh cybersquattingu) a dopustil se nekalé soutěže, kdy záměrně zaregistroval doménové jméno s drobnou a přehlédnutelnou odchylkou (s chybějícím „s“). Průměrný spotřebitel, který zná fonetickou podobu firmy, totiž nemusí znát její transkripční podobu.

Soud zajímavě argumentoval, když uvedl, že *„Přestože se soud ztotožňuje s tvrzením žalovaného, že v současné době je slovo „MESSENGER“ obecně užívaným označením pro kurýrní služby, je neopomenutelnou skutečností, že k tomuto došlo do značné míry v důsledku mnohaleté činnosti žalobce (...).“*⁶³

Dalším rozhodnutím, které se tentokrát dotýká primárně skutkové podstaty klamavé reklamy, je rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 16. 12. 2015⁶⁴. Shrnutí rozsudku: žalobkyně

⁶¹ HOSTAŠ, Petr. In: JANSÁ, Lukáš a kol. *Internetové právo*. Brno: Computer Press, 2016, s. 50-51.

⁶² Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 10. 2011, sp. zn. 3 Cmo 167/2011.

⁶³ Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2011, sp. zn. 10 Cm 26/2010.

⁶⁴ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 12. 2015, sp. zn. 23 Cdo 3244/2015.

dlouhodobě pomocí svých webových stránek www.topshop.cz a televizních reklam (masivního rozsahu) propagují výrobky, pro které je typické označení „Výrobky z TV“ nebo „VÝROBKY Z TV“. Žalovaná na svých stránkách www.teleprodukt.cz nabízí zboží podobné či shodné, rovněž je označuje dovětkem „Výrobky z TV“ nebo „VÝROBKY Z TV“. Žalovaná uskutečnila reklamní vysílání (nepatrného rozsahu), na kterém v rychlém sledu prezentovala výrobky, po dobu jednoho měsíce, a to až po zahájení soudního řízení. Odvolací soud dospěl k názoru, že toto označení (výrobky z TV) je pravdivé (žalovaná se tedy nedopustila nekalé soutěže) a pro svou obecnost stěží může být předmětem ochrany pouze jednoho soutěžitele. Dovolací soud dospěl k odlišnému názoru, kdy konstatoval, že údaj je sice pravdivý, ale zákazník jej tak bude považovat právě díky reklamním kampaním žalobkyň. Dále odvolací soud posuzoval jednání dle kritéria pravdivosti, ne dle obsahu, což je v rozporu s ustálenou praxí. Žalovaná se tak „svezla“ na konstantní práci žalobkyň a dopustila se nekalé soutěže formou klamavé reklamy, kdy mohla způsobit odlákání zákazníků od žalobkyň. Autorka této práce se přiklání k názoru dovolacího soudu.

Jak již vychází z komentářové literatury či z výše uvedených případů z praxe, klamavá reklama (dle ustanovení § 2977 NOZ) je stav, kdy soutěžitel získá prospěch, kterého by jinak nedosáhl (nebo ne tak rychle atd.), nebýt klamavého lákání zákazníku⁶⁵ např. díky nepravdám. Samotnou definici reklamy nalezneme ve zmíněném ustanovení, které doznalo četných změn z důvodu nutnosti být v souladu se Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě, konkrétně zde je termín reklamy definován v čl. 2 písm. a).⁶⁶

Reklama musí souviset s povoláním nebo s podnikáním, ovšem zde neřadíme reklamy politické, charitativní, náboženské nebo např. reklamy zabývající se zdravím a bezpečím. Zákon přitom neříká, zdali se reklama (její souvislost s podnikáním) má dotýkat přímo podnikatele nebo se může jednat i o jiné osoby, které sledují odbyt.

V ustanovení § 2977 odst. 2 NOZ nalezneme výčet údajů, ke kterým má soud při rozhodování o otázce klamavosti věnovat pozornost, těmito údaji je myšlena např. cena, dostupnost, složení, provedení aj. Rovněž je třeba mít na paměti, tak jak výše konstatoval

⁶⁵ Obecně nalezneme klamavé obchodní praktiky v příloze č. 1 v zákoně č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele. Postih může být učiněn na základě obou předpisů, tedy v soukromoprávní i veřejnoprávní rovině.

⁶⁶ ONDREJOVÁ, Dana. Klamavá reklama v (novém) občanském zákoníku. *Právní rozhledy*, 2015, roč. 5, č. 5, s. 159.

Nejvyšší soud, že i pravdivý údaj je možné zneužít pro naplnění této skutkové podstaty (viz ustanovení § 2979 odst. 1 NOZ).⁶⁷

2.2.2 Klamavé označení zboží a služeb – případ „deceuninck.sk“

Klamavé označení zboží a služeb je úzce spjato s již výše rozebranou klamavou reklamou. Nyní je ovšem nutná přímá spojitost se zbožím nebo službou, přičemž není podstatné, zdali hovoříme o zboží a službách vlastních či ostatních soutěžitelů. Rovněž k naplnění této podstaty může dojít i označením pouze jediného kusu zboží či služby.

Hlavní roli tu hraje klamavost, kdy nejčastěji dochází např. k uvádění nepravdivého údaje vztahujícího se k místu původu, složení, jakosti výrobku či parametrům služby. Ovšem v případě, kdy hovoříme o klamavém označení osob či závodu, se nám nabízí jiná vhodná skutková podstata, a to vyvolání nebezpečí záměny. Právě u vyvolání záměny je podstatou napodobování výrobku (např. kopírování obalu zboží jiných výrobků), o tom však skutková podstata klamavé označení zboží a služeb nepojednává.⁶⁸

Realizace této podstaty u služeb může nastat z povahy věci již samostatným označením subjektu nebo jeho závodu, který tuto službu nabízí.⁶⁹ V neposlední řadě je třeba uvést, že tímto nekalosoutěžním jednáním často dochází k zásahům do práv třetích osob k nehmotným statkům, resp. k ochranným známkám, zeměpisným označením nebo označením původu.

Jako konkrétní případ doménového sporu, kde se soud zabýval touto klauzulí, můžeme vybrat slovenské rozhodnutí Okresního soudu v Bratislavě I.⁷⁰ o doménovém jménu ve znění „deceuninck.sk“.

Shrnutí rozhodnutí.⁷¹ Žalobce je obchodní společnost DECEUNINCK N.V. se sídlem v Belgii, založená v roce 1941, která se zabývá výrobou vysoce kvalitních systémů pro okna, dveří, střeš, krytin, navrhováním interiérů i exteriérů. Zaměstnává cca 2900 zaměstnanců a působí ve více jak 75 státech. Pobočka na Slovensku funguje od roku 1993 a zabezpečuje distribuci okenních, dveřních systémů z PVC pro stavebnictví na českém, slovenském i maďarském trhu. Právě na slovenském trhu se prezentuje na doménovém jméně ve znění

⁶⁷ PIPKOVÁ, Petra Joanna. In: PETROV, Jan a kol. *Občanský zákoník. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 2935-2936.

⁶⁸ MIKEŠ, Stanislav. In: MELZER, Filip a TĚGL, Petr a kol. *Občanský zákoník: velký komentář. Svazek IX, § 2894-3081. Komentář*. Praha: Leges, 2018, s. 1170-1172.

⁶⁹ VÝTISK, Michal. In: PETROV, Jan a kol. *Občanský zákoník. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 2937-2939.

⁷⁰ Rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I ze dne 6. 2. 2012, sp. zn. 27CbPv/4/2010.

⁷¹ HUSOVEC, Martin. *Doménová čítanka: výber zo slovenských doménových rozhodnutí*. Bratislava: European Information Society Institute, 2013, s. 155-174.

„okno-centrum.sk“. Žalobce je také vlastníkem několika ochranných známek obsahujících název firmy.

Žalovaný je obchodní firma se sídlem v Bratislavě, přičemž předmětem podnikání je truhlářství, výroba a navrhování bytových doplňků, zednické a jiné práce atd. Žalovaný na svých webových stránkách ve znění www.rosnicka.sk prodává plastové parapetové desky, PVC obklady, lišty a jiný sortiment. Zboží, které je žalovaným nabízeno je identické s produkcí žalobce. Žalovaný má zaregistrované další doménové jméno ve znění „deceuninck.sk“, na této stránce provozuje totožné služby, jako na své první webové stránce.

Okresní soud shledal, že žalovaný se dopustil nekalosoutěžního jednání naplňujícího několik skutkových podstat. Tím, že užil označení „deceuninck“ v rámci domény www.deceuninck.sk, pod kterou propagoval své zboží a služby, vznikla u subjektů navštěvujících tuto stránku mylná představa o spojení žalovaného s žalobcem, respektive představa o výsadním postavení žalovaného při distribuci zboží žalobce na daném trhu. Tímto jednáním zasáhl žalovaný do několik práv žalobce, a dále klamavě označoval svoje výrobky. Žalovaný byl povinen zdržet se daného jednání, zrušit předmětnou doménu a nahradit žalobci škodu.

2.2.3 Vyvolání nebezpečí záměny – případ „bilezbozi.cz“

Dle názoru autorky práce, je právě skutková podstata vyvolání nebezpečí záměny jednou z nejčastěji naplňovaných podstat v doménových sporech a ve vztahu k nekalosoutěžním jednáním s využitím domén jednou z nejvýznamnějších.

Jak již bylo výše avizováno, často dochází k naplnění hned několika skutkových podstat nekalé soutěže. Klauzuli s nebezpečím záměny je tak možné opakovaně vidět v souběhu s již probranými klamavými podstatami nebo např. s klauzulí parazitování na pověsti závodu, výrobku či služeb jiného soutěžitele. Ovšem pojem zaměnitelnost je pojmem užším, než je pojem klamavost.⁷² Při posuzování zaměnitelnosti je nutné vycházet z celkového dojmu, kterým posuzované označení působí na průměrného zákazníka⁷³, a rovněž ze všech relevantních okolností, nelze se tak pouze odvolávat na shodné prvky označení.⁷⁴

⁷² MIKEŠ, Stanislav. In: MELZER, Filip a TĚGL, Petr a kol. *Občanský zákoník: velký komentář. Svazek IX, § 2894-3081. Komentář.* Praha: Leges, 2018, s. 1180-1183.

⁷³ Ochranný účel této podstaty směřuje pouze na zákazníky. Nerozhodným bude účinek, jakým dané označení působí na soutěžitele a jiné osoby, to ovšem neznamená, že daným jednáním nemůže být způsobena škoda i soutěžiteli.

⁷⁴ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 2. 2014, sp. zn. 23 Cdo 2044/2013.

Co je předmětem zaměnitelnosti? Každá osoba či soutěžitel má osobní či věcné rysy, kterými se odlišuje od ostatních (např. s cílem dosažení lepšího hospodářského výsledku). Za takové rysy můžeme označit: a) osobní označení (jméno, název), b) věcná označení (produktů, obchodních materiálů, výkonu aj.), c) úpravu (např. vzhled obalů, tedy vnější podobu) a d) provedení výkonu či produktu (např. produkty, které jsou užívány k totožnému účelu, ale liší se svým výkonem či funkcemi).

Klauzule vyvolání nebezpečí záměny je rozdělena do tří odstavců, přičemž při přihlédnutí k tématu práce budou významné první dva. Nyní budou stručně přiblíženy.

K naplnění prvního odstavce dojde ve chvíli, když dojde k užití jména osoby nebo zvláštního označení závodu, které je užíváno po právu jiným soutěžitelem. Jménem je myšleno osobní jméno a příjmení, nebo i pseudonym u fyzických osob. U právnických osob jde např. o jména zapsaná ve veřejných rejstřících, u podnikatele jde o jeho jméno či obchodní firmu. Jako zvláštní označení si můžeme představit ku příkladu zkratku, zdrobnělinu nebo přezdívku, která je ustálená pro označení závodu určitého soutěžitele, ale i odštěpenou pobočku či provozovnu.⁷⁵ Užitím po právu je myšleno chránění priority (neboli kdo začal dané označení užívat jako první), kdy bude rozhodný okamžik vzniku užívání daného označení. Takový vznik můžeme spojit se zápisem do obchodního rejstříku, evidence obyvatel nebo jiného veřejného rejstříku, také s osvojením jména a užitím zvláštního označení poprvé na trhu.⁷⁶

Jako smyšlený případ si můžeme uvést registraci doménového jména ve znění „mekdonalds.cz“, na kterém by soutěžitel poskytoval nabídku hamburgerů, v takovém případě by došlo k vyvolání nebezpečí záměny s celosvětově známou firmou McDonald's (obor podnikání by byl stejný), která užívá doménové jméno ve znění „mcdonalds.cz“.

Ve druhém odstavci této klauzule je navíc užití „*zvláštního označení či úpravy výrobku, výkonu nebo obchodního materiálu závodu, které v zákaznických kruzích platí pro určitý závod za příznačné*“⁷⁷. Zákonodárce se tímto vyjádřením snaží postihnout i označení, která nejsou formálně chráněna. Tudíž pojednáváme o kategorii širší než v předchozím odstavci. Příznačností jsou myšleny charakteristické a výrazné znaky, které zákazníkovi utkví v paměti.

Zajímavá je v tomto odstavci právě úprava výkonu, kdy tímto není myšleno pouze poskytování služby, ale vše, co má provozně-technický účel. Spadá sem, mimo jiné, právě

⁷⁵ MIKEŠ, Stanislav. In: MELZER, Filip a TĚGL, Petr a kol. *Občanský zákoník: velký komentář. Svazek IX, § 2894-3081. Komentář.* Praha: Leges, 2018, s. 1180-1183.

⁷⁶ VÝTISK, Michal. In: PETROV, Jan a kol. *Občanský zákoník. Komentář.* Praha: C. H. Beck, 2023, s. 2944-2948.

⁷⁷ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, § 2981 odst. 2.

registrované doménové jméno, vzhled webových stránek, reklama a výkony duševního vlastnictví.⁷⁸

Jedním ze zásadních rozsudků⁷⁹, který se zabýval zaměnitelností vrcholných domén je rozsudek v případě doménového jména ve znění „bilezbozi.com“. Shrnutí rozsudku. V tomto sporu vystupují 4 osoby na straně žalující, kdy hlavní žalobkyně a) nakupuje a prodává domácí elektrické spotřebiče na doméně „bilezbozi.cz“. Rovněž je vlastníkem ochranné známky v tomto znění a její webové stránky obsahují propracovanou databázi výrobků, která byla vytvořena žalobci b), c), d). Žalovaný rovněž podniká ve stejném oboru, kdy totožné výrobky nabízí na webových stránkách ve znění „bilezbozi.com“. K orientaci na jeho webových stránkách užívá zkopírovanou databázi žalobkyně a).

Žalobkyně požadovala zaplatit 1 000 000,- Kč za přiměřené zadostiučinění, kdy příčinnou souvislost mezi jednáním žalovaného a odlivem svých zákazníků shledávala ve skutečnosti, že zákazníci omylem kontaktovali žalovaného v domnění, že se jedná o ni. Krajský soud dospěl k závěru, že se žalovaný nedopustil nekalosoutěžního jednání v podobě naplnění generální ani zvláštní klauzule. A dále neshledal příčinou souvislost mezi způsobenou nemajetkovou újmou žalobkyně a zásahem do práv z ochranné známky. Uvedl, že došlo k porušení dobrých mravů, ale nebyla prokázána zmiňovaná souvislost.

Odvolací soud (Vrchní soud v Olomouci), rozsudek změnil a uložil žalovanému povinnost zaplatit částku 200.000, - Kč. Rovněž shledal, že žalovaný jednal nekalosoutěžně, a nejen že došlo k naplnění generální klauzule, ale žalovaný naplnil i zvláštní klauzuli parazitování na pověsti, ale i nebezpečí vyvolání záměny. Soud nepřijal obranu žalovaného, že označení „bílé zboží“ je označením druhovým, naopak uvedl, že žalovaná nemohla ovlivnit kvalitu služeb žalovaného, které zákazníci mohli omylem považovat za služby žalobkyně.

Dovolací soud následně potvrdil právní posouzení odvolacího soudu, a dále uvedl, že obrana dovolatele, kdy dovětky .cz a .com považoval za dostačujícím rozlišovacím prvek k ochranné známce žalobkyně, neobstojí. Obě strany mají totožný kmenový základ „bilezbozi“, kdy tento je v doméně dominantní. Pro běžného spotřebitele nemají dovětky .cz a .com dostatečnou rozlišovací způsobilost. Bylo shledáno, že žalovaný, podnikající ve stejném odvětví, jednal nekalosoutěžně, když si zaregistroval totožnou doménu, která se liší pouze koncovkami.

Autorka práce se názorově ztotožňuje s postojem odvolacího i dovolacího soudu.

⁷⁸ VÝTISK, Michal. In: PETROV, Jan a kol. *Občanský zákoník. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 2944-2948.

⁷⁹ Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 5. 2006, sp. zn. 32 Cdo 447/2006.

Registrování si totožných domén druhého stupně s odlišnými doménami prvního stupně, jako je třeba .com, .org., .info, je soudy shledáváno jako nekalosoutěžní jednání⁸⁰.

Soudy dále považují pro doménové spory za irrelevantní, zdali doménová jména obsahují jako jediný rozdíl apostrofy. O daném více např. v rozhodnutí o doménovém jménu ve znění „ltur.cz“, kdy odlišnost od doménového jména protistrany ve znění „l'tur.com“ byla dána pouze v apostrofu, „*který navíc nemůže být součástí domény, což platí i pro ostatní diakritická znaménka.*“⁸¹

2.2.3.1. A jak je to s pomlčkami? – případ „mimi-bazar.cz“

Bezpomlčkové domény jsou uživatelsky příjemnější, pomlčkové zase dokáží být čitelnější, zapamatovatelnější a dokáží odlišit slovní prvky v názvu doménového jména.⁸²

Představme si situaci, že k existující doméně ve znění např. „istyle.cz“, přibude další podobná doména, a to „i-style.cz“, která bude zaregistrována spekulantem za účelem zvýšení návštěvnosti a zmatení spotřebitelů. Jak předmětné posuzují české soudy?

Mališ ve svém článku popisuje případ řešený v rámci jejich advokátní kanceláře, kdy jejich klient provozuje na bezpomlčkovém doménovém jménu inzertní server s vysokým počtem uživatelů a transakcí a vlastní ochrannou známku stejného znění. Později se na trhu objevila totožná doména, oddělená pouze pomlčkou, nabízející stejné služby (s pouze fungující úvodní stránkou).

Soud zamítl veškeré nároky jeho klienta pro nesplnění požadavku zaměnitelnosti obou označení. Dále argumentoval následovně: „*Interpunkční znaménko mezi slovními prvky v doméně musí být dle soudu užito vědomě, nemůže se jednat o překlep, protože tlačítko s pomlčkou se nachází v jiném řádku klávesnice než písmena, která se dále napíší. Průměrný uživatel internetu si musí být vědom každé čárky, tečky nebo znaménka při zadávání svého požadavku do prohlížeče.*“

Autorka práce považuje toto rozhodnutí za nešťastné. Soud vůbec nezohlednil možnosti, jako je vyhledávání pomocí internetových vyhledávačů Google aj., otvírání stránek pomocí

⁸⁰ Ovšem za předpokladu naplnění kumulativních podmínek v konkrétním sporu.

⁸¹ Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 11. 2007, sp. zn. 33 Cm 159/2002.

⁸² MALIŠ, Petr. *Pomlčkové domény v judikatuře – parazitují na doménách bez pomlčky nebo nikoliv? (I. část)* [online]. pravoit.cz, 18. 1. 2012 [cit. 10. října 2023]. Dostupné z: <https://www.pravoit.cz/novinka/pomlckove-domeny-v-judikature-parazituji-na-domenach-bez-pomlcky-nebo-nikoliv-i-část>.

linků atd. Omezil se pouze na vyhledávání pomocí přesného zadání názvu doménového jména. Dále nezohlednil zásahy do ochranné známky klienta⁸³ a již vůbec jednání ve zlé víře.

Jak by daný případ dopadl před Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky můžeme jen spekulovat, ovšem je zde velká pravděpodobnost, že díky větším zkušenostem např. s typosquattingem, kdy rozhodčí soud považuje za nekalosoutěžní i prohození jednoho písmene, by došlo k opačnému rozhodnutí.

Změnu hodnocení můžeme vidět i u obecných soudů, kde v případě doménového sporu ve znění „mimi-bazar.cz“ došlo k rozhodnutí, že „*Registrace alternativního tvaru doménového jména „s pomlčkou“ vyvolává pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, včetně možné asociace s chráněným označením žalobce, a je teda jednáním v rámci nekalé soutěže, a zároveň zásahem do práv vlastníka ochranné známky.*“⁸⁴ Toto rozhodnutí považuje autorka práce za správné, soud vhodně argumentoval, že samotná pomlčka není schopna odlišit od sebe nabízené služby stran sporu.

2.2.4 Parazitování na pověsti

Free riding neboli černé pasažérství či tzv. nasednutí do rozjetého vlaku, takto je přezdíváno této skutkové podstatě, která se snaží chránit soutěžitelovu vybudovanou pověst, která vznikla i díky investicím do vývoje, marketingu atd.

K naplnění této skutkové podstaty je zapotřebí existence pověsti, přičemž se při posuzování přihlíží i k pověsti osoby, která se parazitování dopouští. Co si máte pod termínem pověst představit? Nejvyšší soud tento termín přiblížil následovně: pověst „*představuje soubor určitých aspektů, které ve sféře podnikání vytváří celkový dojem, jakým ten který soutěžitel, jeho výrobky a služby působí navenek*“⁸⁵. Takový soutěžitel musí být znám a postačí i známost na lokální úrovni. Podmínkou tedy je, aby adresáti ve své mysli přenesli kladné hodnocení jednoho soutěžitele na druhého, přičemž je zajímavé, že sem spadají i případy, kdy adresáti si jsou vědomi, že daný výrobek je padělek, ale předpokládají, že ostatní jej budou vnímat jako originál.⁸⁶ Dále se presumuje u poškozených soutěžitelů dobrá pověst, a to do chvíle, kdy není prokázáno opak⁸⁷.

⁸³ MALIŠ, Petr. *Pomlčkové domény v judikatuře – parazitují na doménách bez pomlčky nebo nikoliv? (II. část)* [online]. pravoit.cz, 18. 1. 2012 [cit. 10. října 2023]. Dostupné z: <https://www.pravoit.cz/novinka/pomlckove-domeny-v-judikature-parazituji-na-domenach-bez-pomlcky-nebo-nikoliv-ii-cast>.

⁸⁴ Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 25. 9. 2012, sp. zn. 2 Cm 89/2008.

⁸⁵ Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 28. 4. 2011, sp. zn. 23 Cdo 4384/2008.

⁸⁶ PIPKOVÁ, Petra Joanna. In: PETROV, Jan a kol. *Občanský zákoník. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 2948-2950.

⁸⁷ Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 18. 3. 2008, sp. zn. 30 Cdo 1385/2006.

Text této zvláštní skutkové podstaty pojednává o zneužití pověsti závodu, výrobku nebo služby jiného soutěžitele (tedy i od koncernu). Tyto pojmy je třeba vykládat extenzivně, proto můžeme pod závod zařadit i sportovní týmy, neziskové organizace nebo umělecké soubory, pod termín výrobky zase knihy nebo filmy.^{88 89}

Posledním znakem je zisk prospěchu, kterého by jinak soutěžitel nedosáhl, a to pro vlastní nebo cizí podnikání. Tím je myšlena i pouhá potencialita vzniku, nemusí nutně dojít k získání nových zákazníků, zvýšení hodnoty svého jména či známosti, ušetření úspor aj.⁹⁰

Tato klauzule je často shledávána za naplněnou v souvislosti s naplněním zvláštních, již výše rozebraných, skutkových podstat, a spolu s vyvoláním nebezpečí záměny ji autorka práce považuje za nejčastější. Ve výše zmíněných doménových sporech byla projednávána v souvislosti s doménovým jménem ve znění „paegas.cz“, „bilezbozi.com“, „ltur.cz“, „messenger.cz“ a „deceuninck.sk“.

2.2.5 Zlehčování – u nás a v zahraničí (tzv. „sucks cases“)

Na začátku této kapitoly byl uveden výčet zvláštních skutkových podstat, které se dotýkají doménových sporů. Hostaš v publikaci Internetové právo uvádí, že do tohoto výčtu můžeme zařadit i zlehčování. Ovšem když se začteme do publikací, jako je Doménová čítanka nebo Vybraná judikatura z oblasti doménových sporů, které shrnují vybraná česká a slovenská rozhodnutí napříč několika lety, nenalezneme v nich slovo zlehčování ani zmínku o ustanovení § 2984 NOZ. Proč je tomu tak?

Definice zlehčování v novém občanském zákoníku je následující: *„Zlehčováním je jednání, jímž soutěžitel uvede nebo rozšiřuje o poměrech, výkonech nebo výrobku jiného soutěžitele nepravdivý údaj způsobilý tomuto soutěžiteli přivodit újmu. Zlehčováním je i uvedení a rozšiřování pravdivého údaje o poměrech, výkonech nebo výrobku jiného soutěžitele, pokud jsou způsobilé tomuto soutěžiteli přivodit újmu. Nekalou soutěží však není, byl-li soutěžitel k takovému jednání okolnostmi donucen (oprávněná obrana).“⁹¹*

⁸⁸ Ohledně pověsti veřejných autorit, např. politických představitelů, je zaujímán postoj, že dochází k zneužití, a to bez ohledu na existenci jejich souhlasu, a dané bude postihováno pod generální skutkovou podstatou.

⁸⁹ HAJN, Petr. In: ŠVESTKA, Jiří a kol. *Občanský zákoník: komentář. Svazek VI, (§ 2521 až 3081). Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2021, s. 2948-2950.

⁹⁰ PIPKOVÁ, Petra Joanna. In: PETROV, Jan a kol. *Občanský zákoník. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 2948-2950.

⁹¹ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, § 2984 odst. 1 a odst. 2.

Dle povahy můžeme tuto praktiku podřadit pod formu parazitní soutěže⁹² (nebo ji můžeme označit jako agresivní typ). Prakticky se jedná o „*poukazování na domnělé či skutečné nedostatky ostatních uživatelů.*“⁹³

Zlehčování patří mezi klauzule, kdy zákonodárce vyžaduje po soutěžitelích povinnost mlčet (v hospodářském styku). Jedná se o zásadu soukromého práva – „o konkurenci nemluví“. Vlastní názory o druhém soutěžiteli nepatří do hospodářského styku, soutěžitelé se navzájem nemají hodnotit, a to už jen kvůli absenci nestrannosti.⁹⁴

V rámci praxe se můžeme setkat s případy, kdy se registrátor doménového jména snaží pomocí určitého znění kmenové části doménového jména zesměšnit druhého soutěžitele, jeho podnik či výrobek, a tím docílit např. vyšší návštěvnosti vlastního obsahu. Soudy tak musí posuzovat, zdali se jedná pouze o nevinou zábavu⁹⁵, anebo konkrétní jednání již dosáhlo hranici parazitismu.

Konkrétní příklady z oblasti doménových sporů, které bychom bez dalšího shledali jako zlehčování, mohou existovat, avšak nalezneme je velmi zřídka. Takové případy by měly zabraňující⁹⁶, ale i parazitující charakter, který by převažoval. Soudy by se tak nepochybně musely zabývat otázkou dobrých mravů soutěže, které, jak bylo v rámci generální klauzule rozebráno, se mohou lišit od klasického termínu dobrých mravů. Polčák dále uvádí, že v rámci takových sporů, by mohla napadená strana využít argumentaci soudů ohledně mravnosti a využít ji k odvrácení sporu. Úspěch se zvláštní skutkovou podstatou zlehčování v kontextu s registrací doménových jmen bychom dle Polčáka nezaznamenali.⁹⁷

V českém prostředí budeme hledat rozhodnutí doménového sporu s naplněním klauzule zlehčování jako jehlu v kupce sena, naopak v zahraničí můžeme sledovat rostoucí trend. Pokud se zaměříme ku příkladu na rozhodování organizace WIPO (z angl. World Intellectual Property Organization⁹⁸), která rozhoduje na základě jednotných pravidel UDRP (z angl. Uniform

⁹² Klauzule zlehčování je si blízká s klauzulí parazitování na pověsti.

⁹³ POLČÁK, Radim. Nekalosoutěžní agrese na internetu. *Právní rozhledy: časopis pro všechna právní odvětví*, 2005, roč. 13, č. 13, s. 473-477.

⁹⁴ TELEČ, Ivo. *Nekalá soutěž zlehčováním konkurence pravdivými nebo nepravdivými tvrzeními* [online]. epravo.cz, 21. 9. 2022 [cit. 11. října 2023]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/nekala-soutez-zlehčováním-konkurence-pravdivými-nebo-nepravdivými-tvrzeními-115259.html>.

⁹⁵ Satirické, zábavné nebo ironické prostředky jsou přípustné, nesmí však soutěžitele vystavovat výsměchu.

⁹⁶ Myšleno zabraňování soutěžního jednání.

⁹⁷ POLČÁK, Radim. *Domény a právo proti nekalé soutěži (3) – Typové případy nekalosoutěžního jednání* [online]. itpravo.cz, 18. 2. 2003 [cit. 7. října 2023]. Dostupné z: <https://www.itpravo.cz/index.shtml?x=118490>.

⁹⁸ Přeloženo do českého jazyka: Světová organizace duševního vlastnictví. Je agentura Organizace spojených národů, která je celosvětovým fórem v oblasti duševního vlastnictví. Mimo jiné dochází v rámci její agentury k řešení doménových sporů, konkrétně v Arbitrážním a mediačním centru WIPO. Více informací viz <https://www.wipo.int/amc/en/center/index.html>.

Dispute Resolution Policy) zakotvených sdruženým ICANN⁹⁹, nalezneme případy zlehčování (tzv. sucks cases). V těchto případech dochází k registraci doménových jmen, které obsahují ochrannou známku protistrany a některé pejorativní anglické slovo, které má vyjadřovat nesouhlas a kritiku (ať už samotné společnosti nebo jejich výrobků, služeb, praktik), např. slovo „sucks“¹⁰⁰ (přeloženo do českého jazyka „stojí za nic“).

Ovšem vyvstává několik otázek. Užívá registrátor takovou doménu ve zlé víře? Má registrátor na registraci právo a oprávněný zájem?

V rámci rozhodnutí WIPO můžeme zpozorovat dva odlišné přístupy, ve kterých je na jedné straně argumentováno svobodou projevu, kdy registrátor má legitimní zájem pro registraci takové domény, když nebude užita ke komerčním účelům. Představitelé druhého přístupu toto odmítají a zastávají názor, že registrátor nemá právo kritizovat jiné subjekty pomocí doménového jména.¹⁰¹ Zásadní tedy bude zvážit, zvláště u každého rozhodnutí, jestli registrátor „sucks“ domény zamýšlí uplatňovat svobodu projevu, k zesměšňování a protestování, nebo se snaží vydírat žalobce.

Úspěch žalobce v řízení stojí na třech bodech, které musí prokázat¹⁰². Jedná se o:

- prokázání, že název sporného doménového jména je totožný nebo zaměnitelně podobný s ochrannou známkou žalobce,
- prokázání, že žalovaný nemá žádná práva ani oprávněné zájmy na doméně,
- prokázání, že došlo k registraci sporného doménového jména ve zlé víře.¹⁰³

K prvnímu bodu není ze strany panelistů WIPO zaveden jednotný přístup. Většinou dochází ke zdoluhavým diskusím, o podobnosti sporného doménového jména s ochrannou známkou, na kterých se, mimo jiné, prezentují předešlá rozhodnutí.

Pro ilustraci, jak takové sporné doménové jméno může vypadat, si vybereme ochrannou známku (zaregistrovanou v databázi Úřadu průmyslového vlastnictví v ČR) ve znění „Coca Cola“¹⁰⁴. Sporné doménové jméno si můžeme představit jako „fuckcocacola.cz“ nebo

⁹⁹ UDRP pravidlům se jinak říká „Pravidla pro řešení sporů o generická doménová jména, která se užívají v arbitrážním procesu, který byl založen společností ICANN (z angl. Internet Corporation for Assigned Names and Numbers) a slouží jako rozhodčí soud pro generické domény. Pokud osoba přistoupí k registraci doménového jména, automaticky tím souhlasí, že se případný spor bude rozhodovat dle UDRP pravidel. ICANN tuto platformu založila primárně proto, aby čelila tzv. cybersquattingu.

¹⁰⁰ Kromě slova „sucks“ můžeme najít množství jiných, např. „blows“, „boycott“, „fuck“, „fraud“, „wtf“.

¹⁰¹ KOŠČÍK, Michal. "Sucks Cases" in WIPO Domain Name Decisions. *Masaryk University Journal of Law and Technology*, 2007, roč. 1, č. 1, s. 229.

¹⁰² Viz čl. 4 písm. a) a b) UDRP.

¹⁰³ HORTON, Roberta. Does „sucks“ really suck?. *Intellectual Property Magazine*, 2017/2018, s. 61-62.

¹⁰⁴ Ochranná známka, č. přihlášky 5776984.

„coccolasucks.cz“, z daného vyplývá, že modifikátor se může nacházet před i za ochrannou známkou.

Konkrétním projednávaným případem byl např. případ „walmartblows.com“¹⁰⁵, žalobce je vlastníkem ochranné známky WAL-MART a WALMART a užívá několik doménových jmen ke své prezentaci (např. walmart.com). Panel WIPO konstatoval, že sporná doména je zaměnitelná ochranné známce. Dalším sporem této společnosti byl případ „boycottwalmart.com“, kdy bylo shledáno, že v tomto případě nedochází k záměně.¹⁰⁶

Takto bychom mohli pokračovat s představením stovek sporů, závěr je ovšem takový, že je třeba vždy posoudit konkrétní případ, ve kterém bude hrát roli několik faktorů, např.: jaké národnosti je převážná většina zákazníků, zdali se dá předpokládat, že daný anglický pejorativní výraz je celosvětově známý, nebo kde se nachází modifikátor. Panelisté ve svých rozhodnutích často užívají argumentaci, že pokud je slovo přidáno jako předpona, nikoli přípona, má tendenci pohřbit ochrannou známkou, jelikož na začátek domén se klade větší důraz.

Druhý bod, který je třeba naplnit je již o něco zajímavější – práva a oprávněný zájem žalovaného. UDRP definují 3 okolnosti, při kterých žalovaný může prohlašovat nenaplnění druhého bodu. Jedná se o: a) používání nebo přípravu na používání doménového jména k nabízení zboží a služeb, b) všeobecnou známost (spojitost) žalobce s daným doménovým jménem, a to i když žalovaný nevlastní žádná práva k ochranným známkám aj., c) nekomerční a spravedlivé užití doménového jména bez jakéhokoliv úmyslu poškození ochranné známky v názvu nebo odlákání zákazníků.¹⁰⁷

Naplnění prvních dvou okolností nebývá v „sucks cases“ příliš časté. Naplnění třetí okolnosti vzbuzuje mezi odbornou veřejností diskuzi, kdy se odborníci sice shodnou na existenci práva provozovat webové stránky s kritizujícím obsahem, ovšem jejich názory se liší v tom, zdali se toto právo vztahuje i na registraci takové stránky, která ve svém názvu obsahuje ochrannou známkou jiného subjektu.

Jak bylo výše v úvodu této problematiky shledáno, první názor se opírá o svobodu slova, kdy toto právo staví na stejnou ne-li vyšší úroveň než právo k ochranným známkám. Dle tohoto (převážně amerického) proudu je internet místo, kde probíhá celosvětová komunikace a právo na svobodu projevu by mělo být jedním ze základů internetového práva.¹⁰⁸ Nutno zmínit, že tato argumentace byla prezentována v kontextu s americkým právem. Vzhledem

¹⁰⁵ World intellectual property organization: Domain name decision, August 26, 2006, no. D2006-0811.

¹⁰⁶ World intellectual property organization: Domain name decision, September 20, 2006, no. D2006-0812.

¹⁰⁷ KOŠČÍK, Michal. "Sucks Cases" in WIPO Domain Name Decisions. *Masaryk University Journal of Law and Technology*, 2007, roč. 1, č. 1, s. 233.

¹⁰⁸ World intellectual property organization: Domain name decision, July 6, 2000, no. D2000-0190.

k mezinárodnímu složení panelistů, se jeví přijetí tohoto směru ostatními odborníky jako méně pravděpodobné.

Druhým proudem (spíše evropským) je prosazován názor, že pouhý kritický účel není dostatečně silný na to, aby představoval právo nebo oprávněný zájem na užívání doménového jména, které je totožné nebo zaměnitelné s ochrannou známkou. Svoji myšlenku staví na argumentu, že každý má právo vyjadřovat svoje nesouhlasné nebo kritické názory, ovšem toto právo není to samé jako právo identifikovat se cizím jménem s účelem právě tyto kritické názory vyjádřit.¹⁰⁹ Koščík dále dodává, že nelze posuzovat matení návštěvníků sporné domény jen dle jejího názvu, je třeba zhodnotit i obsah webových stránek, kdy satirický či kritický obsah nebo i prohlášení o vyloučení odpovědnosti by mohlo zmatení vyloučit.¹¹⁰

Zbývající názor, který představuje jakýsi kompromis mezi dvěma již zmíněnými názory, je takový, že registrátor má právo a oprávněný zájem si zaregistrovat doménové jméno pro kritický účel, pokud k užití ochranné známce přidá předponu nebo příponu.

Autorka této práce zaujímá tento středový názor. Každý má právo projevit konstruktivní kritiku a vytvářet internetový obsah, který hodnotí společnosti, jejich služby a výrobky, ovšem dle jejího názoru musí existovat určitá meze. Např. užívání anglického slova „sucks“ je vnímáno mnohem mírněji než anglické slovo „fuck“, proto je opět nutné zmínit nutnost posuzování každého případu zvlášť. Zajisté je příjemné mít místo, kde lidé mohou vyjádřit svá hodnocení konkrétního subjektu, ovšem autorka pochybuje o tom, že lidé se chtějí na takových stránkách setkávat s vulgárními výrazy, zesměšňováním a jinými populistickými názory. Tím je myšleno, že pouhá argumentace svobodou projevu dle jejího názoru není dostatečná.

Poslední myšlenkou k tomuto bodu, kterou by byla škoda neuvést, je názor Horton, která uvádí, že díky odlišným národním zákonům a názorovým proudům, by mohlo dojít k rozštěpení UDRP na řadu několika systémů, přičemž by výsledek rozhodnutí závisel např. na proměnné, kde sídlí strany sporu.¹¹¹

K poslednímu bodu, ve kterém je nutné prokázat registraci sporného jména ve zlé víře, lze krátce uvést, že nemůže být zodpovězen pouze na základě znění doménového jména. Je třeba podrobit analýze, zdali je na tomto odkazu opravdu provozována kritická webová stránka a zda

¹⁰⁹ World intellectual property organization: Domain name decision, April 2, 2004, no. D2004-0136.

¹¹⁰ KOŠČÍK, Michal. "Sucks Cases" in WIPO Domain Name Decisions. *Masaryk University Journal of Law and Technology*, 2007, roč. 1, č. 1, s. 234.

¹¹¹ HORTON, Roberta. Does '.sucks' really suck?. *Intellectual Property Magazine*, 2017/2018, s. 62.

zde nedochází ke konkurenčnímu nabízení zboží a služeb, nebo ke spekulativní registraci s úmyslem prodeje doménového jména.¹¹²

Závěrem. „Sucks cases“ jsou řešeny na celosvětové úrovni, ovšem v českém právu se prozatím nestaly takovým úkazem. To je dáno pravděpodobně tím, že registrátoři volí pejorativní výrazy z anglického jazyka. Nemůžeme ovšem vyloučit vznik domén druhé a třetí úrovně, jež by obsahovaly slovo nebo spojení slov i v českém jazyce, která by svým významem chtěly poškodit (zkritizovat) určitý subjekt. Bylo by poutavé sledovat, jak se k danému postaví české soudy nebo odborníci v rozhodčím řízení.

2.2.6. Srovnávací reklama

K naplnění skutkové podstaty srovnávací reklamy dochází velmi zřídka. Raději než samotnou registraci doménového jména, si lze představit naplnění pomocí obsahu webových stránek nacházejících se pod doménovým jménem držitele.¹¹³

Srovnávací reklamou dochází k přímému nebo nepřímému označení jiného soutěžitele nebo jeho zboží a služeb.¹¹⁴ Přímé označení je pravděpodobně pro všechny představitelné, jedná se např. o zmínění konkrétní firmy, obalu výrobku, ochranné známky aj. Pod nepřímým označením si můžeme představit užití sloganu, typických barev a symbolů, ale i vytvoření srovnávací reklamy, která navazuje na cizí reklamu. U nepřímého označení bude zásadní skutečnost, zda bude okruh zákazníků schopen identifikovat konkurenta.

Je postavena na zásadě „co není povoleno, to je zakázáno“, což ji odlišuje od jiných nekalosoutěžních praktik. Dalším výraznějším odlišením je, že jiný soutěžitel musí být konkurentem, i když nemusí jít o stejně relevantní trh.

Jednání v rámci srovnávací reklamy je nutné odlišovat od ostatních zvláštních podstat, např. pokud by došlo ke kritice druhé strany bez toho, aniž by soutěžitel označil své produkty, jednalo by se o zlehčování. Také pokud by soutěžitel užil pouze samostatného odkazu na konkurenta, jednalo by se o klauzuli parazitování. Při srovnávací reklamě je nutné jako alternativu, ať už výslovně či nikoliv, představit vlastní produkty.¹¹⁵

Porovnávání konkurence tu již bylo mnohokrát a ani v posledních letech není na ústupu. Stále častěji se vyskytují případy, kdy společnosti užívají v názvu doménového jména

¹¹² KOŠČÍK, Michal. "Sucks Cases" in WIPO Domain Name Decisions. *Masaryk University Journal of Law and Technology*, 2007, roč. 1, č. 1, s. 237.

¹¹³ KELBLOVÁ, Hana. Ochranné známky, ochrana spotřebitele a doménová jména na internetu. *Sborník Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně*. Brno: MZLU, 2007, s. 101-106.

¹¹⁴ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, § 2980.

¹¹⁵ PIPKOVÁ, Petra Joanna. In: 5. PETROV, Jan a kol. *Občanský zákoník. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 2941-2943.

konkurenční značku. Zmínit můžeme souboj společnosti Microsoft a Google, kdy si Microsoft zaregistroval doménové jméno ve znění „scroogled.com“, které je spojeno ze slov „screwed“ a „Google“, a také na stránkách užil barvy charakteristické pro společnost Google. Dále reklamní souboje společnosti Apple a Microsoftu. Nebo kdo by neznal reklamy Pepsi zaměřující produkty od společnosti Coca-Cola? Takto velké nadnárodní společnosti mají tendenci se vyhýbat právním sporům, kdy raději „svůj boj“ vedou na trhu.

Jak v oblasti českých doménových sporů, tak i v rozhodovací praxi UDRP o generických doménách existuje pouze velmi málo sporů, kde byly domény použity ke skutečné srovnávací či marketingové kampani.^{116 117}

2.2.7. Dotěrné obtěžování

Jelikož zvláštní skutkové podstaty podplácení (dle ustanovení § 2983 NOZ), porušení obchodního tajemství (dle ustanovení § 2985 NOZ) a ohrožení zdraví nebo životního prostředí (dle ustanovení § 2987 NOZ) si jen těžko lze představit naplněné v souvislosti s doménovými spory, bude klauzule dotěrného obtěžování (upravená v ustanovení § 2986 NOZ) poslední blíže přiblíženou podstatou.

Dotěrné obtěžování je právně upraveno ve dvou odstavcích, přičemž v prvním z nich se nachází dvě základní podoby. První, obecnější, z nich spočívá ve sdělování údajů o soutěžiteli, zboží a službách, které je zjevně nežádoucí. Druhá podoba spadá na anonymní reklamu, která nesplňuje zákonem stanovené údaje – např. je utajena nebo zastřena identita původce, nebo není uvedeno, kde se příjemce nechtěné reklamy může zbavit jejím zakázáním.

Cílem ochrany jsou adresáti reklamních a obchodních sdělení, a to jejich privátní sféra, která by měla být ušetřena tlaku ze světa byznysu. Ve veřejném prostoru (v televizi, na dálnici) tak nelze dojít k dotěrnému obtěžování.¹¹⁸ Praktika spíše míří na nabízení zboží a služeb pomocí elektronické pošty, telefonu či faxu.

Úpravu nevyžádaných sdělení můžeme kromě NOZ najít i v jiných zvláštních předpisech, např. v zákoně o regulaci reklamy nebo v zákoně o elektronických komunikacích, přičemž tyto

¹¹⁶ COATES, Stephen Jodie. *The rise of competitive advertising: risk and opportunity in domain names using competitors' marks* [online]. worldtrademarkreview.com, 24. 10. 2019 [cit. 9. října 2023]. Dostupné z: <https://www.worldtrademarkreview.com/article/the-rise-of-competitive-advertising-risk-and-opportunity-in-domain-names-using-competitors-marks>.

¹¹⁷ WIPO MAGAZINE. *IP and Business: IP in Advertising* [online]. wipo.int, March 2005 [cit. 9. října 2023]. Dostupné z: https://www.wipo.int/wipo_magazine/en/2005/02/article_0005.html.

¹¹⁸ KOTÁSEK, Josef. In: HULMÁK, Milan a kol. *Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055–3014). Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1832-1837.

mají převážně veřejnoprávní povahu a jejich aplikace je nezávislá na aplikaci skutkové podstaty dotěrného obtěžování dle nového občanského zákoníku.¹¹⁹

Dalším takovým zákonem je zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, který ve svém ustanovení § 7 upravuje šíření obchodního sdělení. Bylo konstatováno, že obchodním sdělením není doménové jméno. Janečková a Bártík ve svém článku uvádí, že byly zaznamenány sporné praktiky, kdy si podnikatelé začali registrovat doménová jména, která byla sama o sobě obchodním sdělením – např. „KupujtebotyNovákjsounejlepší“. Soudy tak musely poměřovat formální a materiální stránku, kdy i přestože není doménové jméno obchodním sdělením, jeho registrovaná forma dle materiálního pohledu byla. Jednalo se o obcházení uvedeného zákona.¹²⁰

Zajímavou otázkou k výzkumu, která ovšem už sahá nad rámec této diplomové práce je ta, kterou Kotásek formuluje v komentářové literatuře – „*lze porušení předpisů veřejného práva považovat za nekalosoutěžní ve smyslu generální klauzule proti nekalé soutěži (porušení norem veřejného nebo soukromého práva se soutěžním dopadem) v situaci, kdy by dané jednání z pohledu § 2986 bylo nezávadné. Zejména ve srovnání s § 7 SInfSp¹²¹ vyznívá soukromoprávní úprava dotěrného obtěžování jako jednoznačně mírnější.*“¹²²

Dle názoru autorky této práce, tím že je klauzulí dotěrného obtěžování chráněna soukromá sféra, a z toho důvodu sem nezahrnujeme veřejný prostor, pod který právě můžeme zařadit i obsah webových stránek¹²³, nebude tato skutková podstata využitelná pro doménové spory. Nemůžeme sem zahrnovat sdílení nežádoucích údajů o jiných soutěžitelích v rámci prezentace soutěžitele pomocí webových stránek. Co se týče registrování doménového jména určitého znění, autorka si nemyslí, že takové jednání je postižitelné dle této skutkové podstaty a NOZ. K tomu je dle autorky vhodnější užít jiných zvláštních zákonů, které takové jednání neaprobují. Autorka tak nesympatizuje se zařazením této zvláštní skutkové podstaty nekalé soutěže do doménových sporů, tak jak uvádí Hostaš.¹²⁴

¹¹⁹ Tamtéž.

¹²⁰ BÁRTÍK, Václav, JANEČKOVÁ, Eva. Zasilání obchodního sdělení v souladu se zákonem o některých službách informační společnosti. *Daně a právo v praxi*, 2011, č. 11, s. 2.

¹²¹ Zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

¹²² KOTÁSEK, Josef. In: HULMÁK, Milan a kol. *Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055–3014). Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1832-1837.

¹²³ PIPKOVÁ, Petra Joanna. In: PETROV, Jan a kol. *Občanský zákoník. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 2956-2958.

¹²⁴ HOSTAŠ, Petr. In: JANSÁ, Lukáš a kol. *Internetové právo*. Brno: Computer Press, 2016, s. 50-51.

3 Nároky z nekalé soutěže dle občanského zákoníku se zaměřením na náhradu škody a přiměřené zadostiučinění

V bodě č. 24 Pravidel registrace jmen domén v ccTLD .cz¹²⁵ je uvedeno, že k řešení sporů mezi držitelem domény a třetími osobami je možné zvolit ze tří možností. Strany mohou využít rozhodčí řízení, obecné soudy nebo se mohou řídit Pravidly alternativního řešení sporů¹²⁶.

Předtím než si strana zvolí jednu z variant, je vhodné si promyslet, jakých nároků se bude chtít dožadovat. V rámci alternativního řešení sporů je možné se domáhat a) zrušení registrace doménového jména a b) převodu registrace doménového jména na navrhovatele.¹²⁷

Ovšem ustanovení nekalé soutěže v novém občanském zákoníku nám nabízí další nároky.

Ustanovení § 2988 NOZ uvádí možnost požadovat po rušiteli:

- zdržení se nekalé soutěže,
- odstranění závadného stavu,
- přiměřené zadostiučinění,
- náhradu škody a
- vydání bezdůvodného obohacení.

Tento výčet je taxativní a osoby aktivně legitimované se mohou domáhat kumulativně hned několika z uvedených nároků. Další nároky vzniklé z jiných právních předpisů, jako je trestní zákoník, občanský soudní řád aj., tím nejsou dotčeny.¹²⁸

3.1 Zdržení se nekalé soutěže

Prvním ze zabraňovacích právních prostředků ochrany nekalé soutěže je žaloba na zdržení se nekalé soutěže. Jedná se o nárok nemajetkové povahy s preventivní funkcí, jehož cílem je zastavení nekalosoutěžního jednání rušitele, nebo zabránění jeho opakování, popřípadě neuskutečnění hrozícího jednání v budoucnosti. Soud v jednotlivých případech bude zkoumat např. zdali závadné chování trvá, zda jde o nekalosoutěžní jednání, pokud bylo ukončeno, tak zdali tomu tak bylo v době před podáním žaloby nebo v průběhu řízení. Dalším faktorem bude, zda tak rušitel učinil dobrovolně nebo po nařízení předběžného opatření.¹²⁹

¹²⁵ CZ.NIC Správce domény cz. *Pravidel registrace jmen domén v ccTLD .cz* [online]. nic.cz, 25. 5. 2018 [cit. 13. září 2023]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/documents/20180525_Pravidla_registrace_CZ_final.pdf.

¹²⁶ Ty tvoří přílohu č. 3 v Pravidlech registrace jmen domén v ccTLD .cz.

¹²⁷ Viz čl. 3.5. Pravidel ADR.

¹²⁸ ONDREJOVÁ, Dana. In: HULMÁK, Milan a kol. *Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055–3014). Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1839-1851.

¹²⁹ VÝTISK, Michal. In: PETROV, Jan a kol. *Občanský zákoník. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 2930-2943.

Zdržovací nárok se v doménových sporech vymezuje jako „povinnost zdržet se užívání doménového jména“. Soudy ve svých rozhodnutích mohou nařít povinnost zdržet se jakékoliv dispozice s doménovým jménem nebo povinnost zdržet se užívání doménového jména, kdy tato není blíže rozvedena. Dle Hostaše tak není jasné, jestli tato povinnost znamená i vzdání se registrace doménového jména. I když praxe došla k závěru, že samotná registrace je již užíváním, dle jeho názoru by mělo být v soudním rozhodnutí jasně uvedeno, zda se rušiteli ukládá povinnost vzdát se registrace. Vymáhání takové povinnosti by bylo vymáháním nad rámec rozhodnutí.¹³⁰

V praxi je třeba si dát u držovacího nároku pozor na formulaci petitu, kdy „*problematické je pojetí držovacího petitu jak příliš široké (tedy neurčité), tak příliš úzké (umožňující obcházení zákazu vysloveného soudem jednoduchou modifikací zakázaného jednání)*“.¹³¹ Vodítkem mohou být Pravidla registrace jmen domén v ccTLD .cz, ve kterých jsou, mimo jiné, i blíže uvedena práva a povinnosti správce domény. Znalost fungování celého systému je pro žalobce při formulování žalobního petitu velkou výhodou a žalobce tak může eliminovat výsledek v podobě nemožnosti vyhovění.

3.2 Odstranění závadného stavu

Druhým ze zabraňovacích právních prostředků je odstranění závadného stavu, kdy se žalobce (restituční nebo také odstraňovací žalobou) domáhá uvedení v předešlý stav. Tento nárok směřuje, narozdíl od držovacího nároku, do minulosti. Jeho podstatou je spíše odstranění příčin nežli následků nekalé soutěže.¹³²

Závadný stav může být v rámci doménových sporů odstraněn pomocí povinnosti zrušit registraci doménového jména. V minulosti bylo možné si nárokovat povinnost převést doménové jméno či jeho registraci.

3.2.1 Povinnost zrušit registraci doménového jména

Při uložení povinnosti zrušit registraci doménového jména dochází k tomu, že rušitel uvolní registrované jméno k registraci, ať už pro žalobce nebo třetí osoby. Samotné uvolnění ovšem pro žalobce neznamená automatickou ochranu před dalšími zásahy. Jelikož by si uvolněné jméno mohl registrovat někdo jiný a žalobce by tak mohl podat novou žalobu na

¹³⁰ HOSTAŠ, Petr. In: JANSA, Lukáš a kol. *Internetové právo*. Brno: Computer Press, 2016, s. 57-58.

¹³¹ ONDREJOVÁ, Dana. In: HULMÁK, Milan a kol. *Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055–3014). Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1839-1851.

¹³² Tamtéž.

nového držitele, kde by se opět domáhal povinnosti zrušit registraci.¹³³ Ovšem sdružení CZ.NIC na tuto situaci reaguje¹³⁴ a v pravidlech registrace v čl. 19.1. uvádí: „v případě, že rozhodnutí dle článku 18 stanoví povinnost zrušit registraci Doménového jména a neukládá zároveň povinnost převodu Doménového jména, sdružení CZ.NIC po dobu 1 měsíce od takového zrušení registrace neumožní opětovnou registraci téhož Doménového jména jiné osobě, než osobě, která se zrušení registrace vůči Držiteli domáhala, případně třetí osobě, na kterou taková osoba toto své právo písemně převedla.“¹³⁵

3.2.2 Povinnost převést doménové jméno či jeho registraci

Před vydáním rozsudku ve věci doménového jména „globtour.cz“¹³⁶ bylo běžné požadovat po rušiteli převod doménového jména. Přiznání tohoto nároku jsme mohli vidět ve známých případech doménových sporů, např.: „ceskapojistovna.cz“, „ostrava.cz“, „tina.cz“, „kaufland.cz“, aj.¹³⁷

V roce 2011 byly vydány rozhodčí nálezy, a to nejprve rozhodcem Polčákem¹³⁸, a následně Telcem¹³⁹, ve kterých byla převoditelnost doménového jména povolena. Bylo ovšem konstatováno, že se nejedná o výkon zdržovacího nároku, ale spíše o analogickou aplikaci evropského nařízení¹⁴⁰ o doméně .eu.

Zlomovým bylo v roce 2012 zmíněné rozhodnutí ve věci „globtour.cz“, které se přihlásilo k názoru, že povolení převodu je zcela nad limit odstraňovacího nároku a není jeho výkonem.¹⁴¹

¹³³ HOSTAŠ, Petr. In: JANSÁ, Lukáš a kol. *Internetové právo*. Brno: Computer Press, 2016, s. 59-60.

¹³⁴ BEDNÁŘ, Marek, JELÍNEK, Jindřich. *Spory o doménová jména* [online]. epravo.cz, 11. 7. 2013 [cit. 18. října 2023]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/spory-o-domenova-jmena-91921.html>.

¹³⁵ CZ.NIC Správce domény cz. *Pravidel registrace jmen domén v ccTLD .cz* [online]. nic.cz, 25. 5. 2018 [cit. 13. září 2023]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/documents/20180525_Pravidla_registrace_CZ_final.pdf.

¹³⁶ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 4. 2012, sp. zn. 23 Cdo 3407/2010.

¹³⁷ HUSOVEC, Martin. Je možné žalovat o převod domény? *Revue pro právo a technologie*, 2011, roč. 2, č. 3, s. 29-35.

¹³⁸ Rozhodčí nález Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky ze dne 8. 6. 2011, č. 00060.

¹³⁹ Rozhodčí nález Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky ze dne 20. 9. 2011, č. 00059.

¹⁴⁰ Jedná se o Nařízení Komise (ES) č. 874/2004 ze dne 28. dubna 2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace.

¹⁴¹ HUSOVEC, Martin. Je (ešte stále) možné žalovat o převod doménového mena? *Revue pro právo a technologie*, 2011, roč. 3, č. 6, s. 3-10.

3.3 Náhrada škody

Prvním z kompenzačních nároků, kdy má dojít k určité náhradě nebo satisfakci je nárok na náhradu škody. V rámci doménových sporů bývá často obtížné prokázat a vyčíslit škodu, která vznikla v důsledku držení nebo registrace doménového jména.¹⁴²

Tato podkapitola slouží k přiblížení problematiky náhrady škody v rámci českého právního prostředí. Snaží se odpovědět na otázku „Proč často nebývá ze strany žalobce tento nárok uplatňován?“ a „Jak může vypadat postup soudů, který by mohl žalobci ulehčit prokazování předpokladů nároku náhrady škody?“.

3.3.1 Nárok náhrady škody – obecně

Náhrada škody v rámci nekalé soutěže stojí na subjektivním principu, tedy že v důsledku protiprávního a zaviněného jednání škůdce vznikne jiné osobě škoda. Její náhrada má několik funkcí, a to kompenzační, prevenční a sankční. Poslední dvě se ovšem v soukromém právu objevují pouze v mezích kompenzační funkce (tzn. že škůdce nemůže hradit poškozenému více, nežli činí skutečná majetková újma).¹⁴³

Aby mohlo dojít k přiznání náhrady škody z nekalé soutěže, je třeba kumulativně naplnit následující předpoklady odpovědnosti:

- vznik škody,
- zavinění rušitele,
- protiprávnost spočívající v nekalosoutěžním jednání a
- příčinnou souvislost mezi nekalosoutěžním jednáním a vznikem škody.

Vzniklá škoda (majetková újma) může mít dvě rovnocenné podoby, buď to se bude jednat o skutečnou škodu nebo o ušlý zisk (viz § 2952 NOZ). Tyto se mohou vyskytovat i ve vzájemné kombinaci.

Zavinění rušitele nemusí být v praxi jednoduché prokázat, ovšem v ustanovení § 2911 NOZ je upravena domněnka nedbalosti, která říká, že škůdci vznikne povinnost náhrady, který zasáhne do jiného práva poškozeného zaviněným porušením zákonné povinnosti stanovené k ochraně tohoto práva.¹⁴⁴

¹⁴² BEDNÁŘ, Marek, JELÍNEK, Jindřich. *Spory o doménová jména* [online]. epravo.cz, 11. 7. 2013 [cit. 18. října 2023]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/spory-o-domenova-jmena-91921.html>.

¹⁴³ MELZER, Filip. In: MELZER, Filip a TĚGL, Petr a kol. *Občanský zákoník: velký komentář. Svazek IX, § 2894-3081. Komentář*. Praha: Leges, 2018, s. 5-9.

¹⁴⁴ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, § 2911.

Jednání, které naplňuje znaky skutkových podstat nekalé soutěže (tedy § 2976 až § 2987 NOZ), může být ze strany rušitele vykonáno komisivně i omisivně. Pokud v důsledku takového jednání došlo ke vzniku škody, je zde příčinná souvislost.¹⁴⁵

3.3.2 Způsoby náhrady škody, škoda skutečná a ušlý zisk

Než přejdeme ke způsobům, kterými je možné nahradit majetkovou újmu, nejprve je nutné uvést, co vše pod termín „škoda“ řadíme.

Skutečnou škodou rozumíme „*zmenšení majetku poškozeného oproti stavu jeho majetku před vznikem dané události, přičemž skutečná škoda se hradí zásadně v plném rozsahu.*“¹⁴⁶ Taková škoda může vzniknout např. zničením, ztrátou, poškozením nebo např. znehodnocením věci. Z tohoto výčtu má k doménovým sporům nejbližší právě znehodnocení věci, přičemž pod pojmem „věc“ si můžeme díky extenzivnímu výkladu představit know-how, obchodní tajemství, podnik či goodwill¹⁴⁷. Dalším druhem skutečné škody jsou vynaložené náklady v důsledku škodné události, marně vynaložené náklady a náklady na právní zastoupení při obraně proti nekalé soutěži.

Ušlý zisk nastává, když u poškozeného nedojde k rozmnožení majetkových hodnot, a to v důsledku škodné události, přičemž se dle běžného chodu věcí dalo očekávat, že rozmnožení nastane. Také sem spadá ztráta z očekávaných přínosů (nikoliv zmenšení majetku poškozeného). U ušlého zisku se vždy přihlíží k reálně dosažitelnému prospěchu, hypotetický prospěch je irelevantní. Ovšem určení konkrétní částky, kterou by poškozený získal nebýt nekalosoutěžního jednání, je velmi obtížné z důvodu působení několika faktorů a proměnných.¹⁴⁸

Dle ustanovení § 2991 NOZ se škoda nahrazuje uvedením do předešlého stavu (tzv. naturální restitucí). Pokud dané není dobře možné, anebo o to žádá poškozený, má být škoda nahrazena v penězích. Tato práce se bude v dalších odstavcích zabývat právě relutární restitucí (náhradou v penězích).

¹⁴⁵ ONDREJOVÁ, Dana. In: HULMÁK, Milan a kol. *Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055–3014). Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1839-1851.

¹⁴⁶ ONDREJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2010, s. 119.

¹⁴⁷ Goodwill je obchodní termín, který označuje rozdíl mezi aktivy a tržní hodnotou obchodní společnosti.

¹⁴⁸ ONDREJOVÁ, Dana. *Nekalá soutěž v novém občanském zákoníku. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 266-267.

3.3.3 Relutární restituce – rozsah, metody výpočtu a prokazování

Ve Spojených státech amerických byl v 29. listopadu 1999 přijat tzv. Anticybersquatting Act¹⁴⁹, který se snaží bojovat proti registraci doménových jmen zaměnitelných (totožných) s některou registrovanou ochrannou známkou nebo jménem, a to bez úmyslu vytvořit na této doméně legitimní obsah. Tento zákon stanovuje, že žalobce může po rušiteli požadovat peněžní náhradu škody ve výši \$1000-\$100 000 amerických dolarů. Na rušitele má tato skutečnost pozitivní vliv, jelikož soudní spory již pro ně nemusí být výhodné, jak tomu bylo v minulosti, kdy museli platit např. jen náklady řízení.¹⁵⁰

V rámci nového občanského zákoníku (ani jinde v české právním řádě) nemáme stanovené mantinely rozsahu peněžité náhrady škody za nekalou soutěž.

Bude tak na žalobci, aby prokázal a správně vyčíslil vzniklou škodu. Správné vyčíslení navíc může ztížit i skutečnost, že škůdce není povinen součinnosti. Viz rozsudek Vrchního soudu v Praze: „*pokud má být podle žalobce zavázán žalovaný k náhradě jemu vzniklé škody, pak – aby žaloba netrpěla vadou – musí být jasně a přesně udána peněžitá částka, kterou žalobce požaduje, již je soud v řízení i při rozhodování vázán; k určení výše škody, která žalobci vznikla, není totiž zapotřebí součinnosti (soudem vynucené) škůdce.*“¹⁵¹ Níže si představíme způsoby, dle kterých může žalobce při vyčíslování škody postupovat.

Metody výpočtu. Odborně rozlišujeme dvě metody výpočtu škody, a to metodu objektivně abstraktní a subjektivně konkrétní¹⁵², přičemž výpočty na základě těchto dvou metod mohou vést k odlišným výsledkům. První metoda se zaměřuje na samotný poškozený právní statek a zohledňuje jeho obecnou cenu, tudíž nehledíme, zdali se škoda projevila v majetkové sféře poškozeného. Pro druhou metodu jsou rozhodující účinky na majetku poškozeného. Hovoříme o tzv. interesi, kterou zjišťujeme pomocí diferenční metody. Spočívá v rozdílu mezi obnosem majetku osoby v konkrétním okamžiku (tzn. skutečného existujícího majetku) a obnosem tohoto majetku, který by měl bez působení škodné události (tzn. hypotetického čistého majetku).¹⁵³

Tyto metody nemohou být užívány společně. Dikce ustanovení § 2894 NOZ vymezující škodu hovoří pro subjektivně konkrétní metodu. Ovšem při bližším pohledu na účel tohoto ustanovení a na postupy Nejvyššího soudu dojdeme k závěru, že české prostředí inklinuje

¹⁴⁹ Celý název – Anticybersquatting Consumer Protection Act, užívaná zkratka ACPA.

¹⁵⁰ SHARTON, Brenda. Domain Name Disputes: To Sue or Not to Sue. *Boston Bar Journal*, 2000, September/October, s. 1-6.

¹⁵¹ Rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne -, sp. zn. 3 Cmo 186/96.

¹⁵² Terminologie ovšem není jednotná a různí teoretici mohou tyto termíny užívat v odlišných významech.

¹⁵³ MELZER, Filip. In: MELZER, Filip a TĚGL, Petr a kol. *Občanský zákoník: velký komentář. Svazek IX, § 2894-3081. Komentář.* Praha: Leges, 2018, s. 900-901.

k objektivně abstraktní metodě, přičemž minimem náhrady škody, kterou by poškozený měl získat, je objektivní cena zasaženého chráněného statku. Toto řešení se prosadilo i v příbuzných právních řádech, např. v rakouské dogmatice nebo v německém právu, které primárně užívá subjektivně konkrétní metodu vyčíslení škody. Daný postup platí pro přímé škody, pokud následné škody budou samostatně představovat zásah do chráněného statku, měl by se tento postup vztahovat i na ně.¹⁵⁴

Prokazování. V české právní praxi nebývá obvykle uplatňován nárok náhrady škody z nekalé soutěže, a o to méně bývá uplatnění úspěšné.¹⁵⁵ Není se čemu divit, jelikož celý proces obsahuje překážky, které pro žalobce nejsou lehké překonat. Ať už mluvíme o povinnosti tvrdit a prokázat příčinnou souvislost mezi jednáním a vzniklou škodou, zavinění rušitele, nebo o povinnosti přesně vyčíslit vzniklou škodu.

Pomocnou ruku alespoň v jedné fázi, a to fázi prokazování konkrétní výše škody, podává zákonodárce v ustanovení § 2955 NOZ, kdy v případě, že nejde přesně určit výši náhrady škody svépomocí nebo znaleckými posudky, určí ji soud dle spravedlivého uvážení okolností případu. Jedná se o pravidlo umožňující snížení míry důkazu. Soud tedy rozhoduje skutečně jen o výši, nikoliv o základu nároku. V potaz by měla být brána míra pravděpodobnosti vzniku škody.¹⁵⁶ Dle Bezoušky se „*prostor pro soudcovskou úvahu otevírá ve chvíli, kdy končí rozumná možnost dokazování.*“¹⁵⁷

K problematice prokazování se již víckrát vyjádřil i Ústavní soud. Ve svých nálezech uvádí, že „*nemožnost prokázat přesnou výši vzniklé škody nesmí bránit vzniku odpovědnostního vztahu ... prokáže a odůvodní-li jednotlivec, že mu vznikla škoda, avšak není schopen přesně určit a prokázat její výši, nemohou obecné soudy rozhodnout, že mu proto škoda nebude vůbec nahrazena nebo že mezi protiprávním jednáním a vzniklou škodou není příčinná souvislost. V těchto případech je třeba určit výši vzniklé škody podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu.*“¹⁵⁸ V jiném nálezu¹⁵⁹ rovněž uvádí: „*je nutno reflektovat, že v některých situacích je prakticky nemožné prokázat přesnou výši vzniklé škody, což by však nemělo bránit vzniku odpovědnostního vztahu.*“

¹⁵⁴ Tamtéž, s. 900-907.

¹⁵⁵ ONDREJOVÁ, Dana. *Nekalá soutěž v novém občanském zákoníku. Komentář.* Praha: C. H. Beck, 2014, s. 268-269.

¹⁵⁶ JAKOUBEK, Michal. *Obtížně prokazatelná výše škody a určení výše škody úvahou soudu* [online]. epravo.cz, 8. 4. 2020 [cit. 26. října 2023]. Dostupné z: <https://www.pravniprostor.cz/clanky/obcanske-pravo/obtizne-prokazatelna-vyse-skody-a-urceni-vyse-skody-uvahou-soudu>.

¹⁵⁷ MELZER, Filip. In: MELZER, Filip a TĚGL, Petr a kol. *Občanský zákoník: velký komentář. Svazek IX, § 2894-3081. Komentář.* Praha: Leges, 2018, s. 975.

¹⁵⁸ Nález Ústavního soudu ze dne 17. 1. 2020, sp. zn. II. ÚS 141/19.

¹⁵⁹ Nález Ústavního soudu ze dne 24. 7. 2014, sp. zn. II. ÚS 1430/13.

Autorka této práce považuje tyto názory Ústavního soudu za vhodné a směřující tou správnou cestou. Soudy by neměly při rozhodování o přiznávání nároku náhrady škody jednat příliš formalisticky a nepřiznávat tento nárok pouze z důvodu, že žalobci se nepodařilo určit přesnou výši škody. Naopak by měly postupovat dle ustanovení § 2955 NOZ. Rovněž autorka zastává názor (a tímto sympatizuje s argumentací Ústavního soudu), že by se v průběhu prokazování jednotlivých předpokladů vzniku náhrady škody neměly na žalobce klást nerealistické požadavky, které v rámci své povinnosti tvrzení a důkazní nemá šanci naplnit. Faktem zůstává, že nárok náhrady škody z nekalé soutěže patří mezi nejméně užívané nároky.

3.4. Přiměřené zadostiučinění

Přiměřené zadostiučinění spadá pod obě funkce nároků¹⁶⁰. Funkci zabraňovací má přiměřené zadostiučinění v nepeněžitě podobě a funkci kompenzační (satisfakční) naopak v peněžitě podobě.¹⁶¹ Podstatou zadostiučinění je nahradit újmu nemateriálního charakteru, pod kterou můžeme zařadit např. poškození pověsti, snížení přitažlivosti nabídky pro zákazníky, ztrátu prestiže z hlediska solidnosti a poctivosti, ztrátu či snížení konkurenceschopnosti, zkreslení dosažených výkonů nebo schopností, postavení do falešného světa aj.¹⁶²

Ustanovení o náhradě škody se užití i na přiměřené zadostiučinění, tzn. že je třeba prokázat zavinění rušitele (které v praxi nečiní potíže). Žalobci, stejně jako u náhrady škody, může pomoci tzv. domněnka nedbalosti v ustanovení § 2911 NOZ. Ovšem značným rozdílem ve srovnání s nárokem náhrady škody je, že nemateriální újmu není možné exaktně vyčíslit. Musí tedy žalobce přesně vyčíslit vzniklou nemajetkovou újmu a prokázat v této věci důkazy?

V této problematice se můžeme setkat se dvěma vyrovnanými přístupy. První přístup se přiklání k názoru, že přiznání tohoto nároku náleží čistě na uvážení soudu. Jelikož přiměřené zadostiučinění nelze vyčíslit, soudy budou přihlížet k přesvědčivosti tvrzení v žalobě, potencialitě vzniku, ale i k pokračování nemateriální újmy.

Druhý přístup považuje za nezbytné prokázání tvrzení o vzniku újmy důkazy, jelikož samotná podstata přiměřeného zadostiučinění předpokládá, že nebude možné přesné vyčíslení nemateriální újmy. Takovými důkazy mohou být např. e-mailové komunikace se zákazníky, kteří jsou zmatení a dotazují se na skutečný stav, nebo výslechy svědků. Dle Ondřejové by důkazy neměly být vyžadovány v případech, kde je zásah do nemateriální sféry zjevný.

¹⁶⁰ Ondřejová ve svých článcích uvádí i další funkce, a to funkci sankční, preventivní a výchovnou. Tyto by měly být v rovnováze a obsaženy v konkrétním případě přiznání.

¹⁶¹ ONDŘEJOVÁ, Dana. In: HULMÁK, Milan a kol. *Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055–3014). Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1839-1851.

¹⁶² Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 3. 2018, sp. zn. 23 Cdo 2415/2017.

Autorka této práce se přiklání k druhému přístupu, kdy povinnost prokázat vznik nemajetkové újmy za předpokladu, že není nutné její konkrétní vyčíslení, považuje za spravedlivou.¹⁶³

Ondrejová dále pokládá otázku, kterou se judikatura nezabývá, a to, zdali lze tento nárok přiznat potencionální újmě (nevzniklé újmě)? Při jednání v nekalé soutěži postačí pouze způsobilost přivodit újmu soutěžiteli nebo zákazníkovi.

Opět se nabízí dva přístupy, buďto nepřiznání kompenzace z důvodu neprokázání újmy nebo přijetí tzv. důkazu všeobecnou zkušeností. Ondrejová zastává druhou možnost, jelikož v případě, kdy by poškozený byl povinen prokázat vznik nemateriální újmy ve zjevných případech, došlo by k neúměrnému znevýhodnění a vymožení práv poškozeného by mohlo být nemožné. Autorka s tímto názorem plně souhlasí.

Způsoby zadostiučinění. Dle ustanovení § 2951 odst. 2 NOZ se upřednostňuje nepeněžitý způsob (typicky omluva), pouze kdyby nezajistil skutečné a dostatečné účinné odčinění vzniklé újmy, dojde k poskytnutí peněžitého zadostiučinění (praxe nevylučuje uplatnění obou způsobů současně). Jelikož v případě nemajetkové újmy není možné skutečné a dostatečné odčinění, soudy by měly přiznávat odčinění v penězích vždy. V praxi je však situace odlišná, soudy stále upřednostňují nepeněžitý způsob.¹⁶⁴ Tak jako u náhrady škody, bude další část této podkapitoly věnována peněžitému zadostiučinění.

I přesto že tento nárok spočívá na volném uvážení soudů, dané neznamená, že se jedná o libovůli. Judikaturou jsou dovozována kritéria, která musí být posuzována z objektivního i subjektivního hlediska, a která stanovují mantinely pro soudce při určování peněžitého zadostiučinění.

Jako přitěžující a zároveň odůvodňující přiznání peněžité satisfakce (nebo vyšších sazeb) jsou dovozována tyto kritéria:

- podstatné snížení postavení žalobce na relevantním trhu,
- význam know-how,

¹⁶³ K předmětnému více např. v rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 5. 5. 2006, sp. zn. 32 Odo 511/2006: „Právě proto, že nárok na přiměřené zadostiučinění je nárokem, který podléhá volné úvaze soudu, je třeba vycházet z povinnosti tvrdit a dokazovat, jež stíhají žalobkyni podle § 79 odst. 1 a § 120 odst. 2 o. s. ř., ve smyslu kterých bylo její povinností způsobem určitým a srozumitelným vylíčit a prokázat rozhodné skutečnosti, jimiž byla vedena k uplatnění nároku na přiměřené zadostiučinění v požadované peněžité formě. Povinností žalobkyně tedy je tvrdit, proč právě forma peněžité satisfakce je s ohledem na tvrzené a prokázané nekalosoutěžní jednání žalované namísto a proč, pakliže nárok na peněžitou formu zadostiučinění bude prokázán, je přiměřenou právě požadovaná částka.“

¹⁶⁴ ONDREJOVÁ, Dana. *Přiměřené zadostiučinění v nekalé soutěži I. podstata, funkce a nepeněžitá podoba přiměřeného zadostiučinění* [online]. bulletin-advokacie.cz, 10. 1. 2019 [cit. 27. října 2023]. Dostupné z: <http://www.bulletin-advokacie.cz/primerene-zadostiucineni-v-nekale-soutezi-i.-podstata-funkce-a-nepenezita-podoba-primereneho-zadostiucineni>.

- ohrožení v rozlišovací způsobilosti,
- porušení dobré pověsti obchodní firmy vybudované s vynaložením značných nákladů,
- snížení dobrého jména,
- výsadní postavení na trhu,
- doba trvání nekalosoutěžního jednání,
- nejistota týkající se dalšího působení žalobce na trhu,
- ztráta sebeúcty, jedinečnosti, rozlišovací způsobilosti (zejména v případě označení), prestiže z hlediska jeho solidnosti a poctivosti,
- vznik existenčních problémů,
- nutnost obchodním partnerům prokazovat nedůvodnost nařčení a činit kroky k očištění své pověsti,
- újma na goodwillu žalobce a jeho produkce, jež je mj. determinován i šíří zákaznické veřejnosti,
- známkoprávní rozměr újmy žalobce, rozměňování, a tedy snižování rozlišovací způsobilosti a dobrého jména ochranných známek žalobce.¹⁶⁵

Výše je uveden pouze demonstrativní výčet kritérií, která jsou velmi rozmanitá.

Jakou výši má žalobce uvést v žalobě? Jako vodítko může sloužit informace, že v rámci českých soudů se setkáváme s výšemi peněžitého zadostiučinění v řádech statisíců, nikoliv milionů. Výjimkou je ojedinělý případ z oblasti marketingu, kde Nejvyšší soud přiznal částku ve výši 5 miliónů Kč¹⁶⁶.

Z oblasti doménových sporů můžeme uvést, již v této práci zmiňovaný, případ o doménu „bilezbozi.com“, kdy byla přiznána částka ve výši 200.000, - Kč. Na Slovensku vidíme, co se týče sazby, obdobnou situaci jako u nás. Můžeme uvést rozhodnutí, kdy soud přiznal částku ve výši 23.235 EUR (v přepočtu necelých 600.000, - Kč) za užití obchodní firmy v názvu doménového jména.¹⁶⁷

¹⁶⁵ ONDREJOVÁ, Dana. *Přiměřené zadostiučinění v nekalé soutěži II. Peněžitá podoba přiměřeného zadostiučinění* [online]. bulletin-advokacie.cz, 10. 3. 2019 [cit. 27. října 2023]. Dostupné z: <https://advokatnidenik.cz/2019/03/10/primerene-zadostiucineni-v-nekale-soutezi-ii-penezita-podoba-primereneho-zadostiucineni/>.

¹⁶⁶ Jedná se o rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 7. 2012, sp. zn. 23 Cdo 3704/2011.

¹⁶⁷ Jde o rozhodnutí Krajského soudu v Košicích ze dne 29. 4. 2014, sp. zn. 4 Cob 26/2014.

Z výše přiznávaných částek je patrné, že české soudy se zdráhají přiznávat vyšší částky, které by měly odstrašující efekt a lépe by chránily dobré mravy. Dané jednání soudů je pravděpodobně zapříčiněno přísnými požadavky, které jsou kladeny na kvalitní odůvodnění.¹⁶⁸

3.5. Bezdůvodné obohacení

Posledním z nároků je bezdůvodné obohacení, to je obecně upraveno v ustanovení § 2991 NOZ an. K obohacení dochází v momentu, kdy dojde k nabytí majetkové hodnoty jinou osobou než tou, která by dle hodnocení právního řádu měla tuto hodnotu nabýt. Účelem tohoto nároku je zajistit odčerpání prospěchu získaného právem neuznávaným způsobem a jeho vydání osobě, na jejížž úkor byl získán.¹⁶⁹

Majetkový prospěch si můžeme tedy představit jako situaci, kdy dojde k rozšíření dosavadního majetku obohaceného o nové majetkové hodnoty nebo že nedojde ke zmenšení jeho dosavadního majetku, třebaže by k němu došlo, kdyby obohacený plnil své povinnosti.¹⁷⁰

V rámci nekalé soutěže se bude dle § 2991 odst. 2 NOZ zejména jednat o užití cizí hodnoty, nebo může jít o obecnou úpravu v odstavci prvním – tzv. obohacení bez spravedlivého důvodu. Dle Kindla se v praxi bude jednat o užití cizí věci, která nebude mít ochranu dle zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, jelikož v takovém případě by měl žalobce snadnější pozici.¹⁷¹

Jako bezdůvodné obohacení lze klasifikovat například následující: hodnotu know-how soutěžitele, hodnotu ochranných známek soutěžitele, průměrnou cenu za navržený design výrobku (když je využito soutěžitelovo označení zboží a dojde např. k vyvolání nebezpečí záměny), zisk získaný z nedovoleného užívání know-how a ochranných známek soutěžitele¹⁷², anebo honorář reklamní společnosti za reklamní slogan nebo nápad (když dojde k jeho vytěžení/přisvojení).¹⁷³

¹⁶⁸ ONDREJOVÁ, Dana. *Přiměřené zadostiučinění v nekalé soutěži II. Peněžitá podoba přiměřeného zadostiučinění* [online]. bulletin-advokacie.cz, 10. 3. 2019 [cit. 27. října 2023]. Dostupné z: <https://advokatidenik.cz/2019/03/10/primerene-zadostiucineni-v-nekale-soutezi-ii-penezita-podoba-primereneho-zadostiucineni/>.

¹⁶⁹ MELZER, Filip, Csach, Kristián. In: MELZER, Filip a TÉGL, Petr a kol. *Občanský zákoník: velký komentář. Svazek IX, § 2894-3081. Komentář*. Praha: Leges, 2018, s. 1238-1239.

¹⁷⁰ ONDREJOVÁ, Dana. *Nekalá soutěž v novém občanském zákoníku. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 273-275.

¹⁷¹ KINDL, Jiří. In: MELZER, Filip a TÉGL, Petr a kol. *Občanský zákoník: velký komentář. Svazek IX, § 2894-3081. Komentář*. Praha: Leges, 2018, s. 1221-1222.

¹⁷² ONDREJOVÁ, Dana. *Nekalá soutěž v novém občanském zákoníku. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 273-275.

¹⁷³ ONDREJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2010, s. 134.

Závěr

Hlavním cílem této práce bylo provést detailní analýzu právní úpravy nekalé soutěže v občanském zákoníku a identifikovat jednotlivé skutkové podstaty, které mohou být naplněny nekalosoutěžní registrací doménového jména. Rovněž v rámci úvodu byly stanoveny další výzkumné otázky, které byly zkoumány v jednotlivých kapitolách. Níže budou rekapitulovány podstatné body práce, které autorka považuje za důležité.

První kapitola, mimo jiné, přiblížila definici doménového jména, kterou český právní řád (oproti např. slovenskému řádu) postrádá. Doménové jméno vykládáme jako unikátní sled znaků přiřazený ke konkrétní IP adrese. Dále bylo shledáno, že z důvodu pojmosloví, které nový občanský zákoník užívá, je správné užívat termínu „doménové označení“. V neposlední řadě se tato kapitola zabývala několika otázkami souvisejícími s právním postavením doménového jména. Bylo zjištěno, že doménové jméno je po přijetí nového občanského zákoníku považováno za nehmotnou movitou věc, které nejsou přiznána absolutní práva. Přestože k otázce, zdali doménové jméno disponuje absolutními nebo relativními právy existují dva protichůdné názory, které jsou v rámci práce komparovány, nedošlo od přijetí NOZ v tomto ohledu k zásadní změně vnímání.

V druhé kapitole byla rozebrána generální skutková podstata nekalé soutěže. Konkrétně byly definovány podmínky, které musí být kumulativně naplněny. Jedná se o jednání v hospodářském styku, rozpor s dobrými mravy a způsobilost přivodění újmy. V rozsudku ve věci domény „airfrance.cz“ byl prezentován názor, že za jednání se považuje pouhá registrace doménového jména bez toho, aniž by bylo užíváno. Dále je vhodné zde zmínit, že dobré mravy soutěže nelze zaměňovat s dobrými mravy, jelikož v rámci hospodářské soutěže se počítá s jednáním subjektů, kterým se snaží získat soutěžní výhody a lepší postavení.

V první půlce této kapitoly byly rozebírány skutkové podstaty, které se často ve spojitosti s doménovými spory objevují. V rámci klamavé reklamy byly přiblíženy dva případy, a to o doménu „mesenger.cz“ a o užívání slovního spojení „výrobky z TV“. V prvním případě se jednalo o tzv. typosquatting, kdy došlo k záměrné registraci doménového jména bez písmene „s“. Soud shledal toto jednání za nekalosoutěžní, jelikož průměrný spotřebitel nemusí znát správnou transkripční podobu tohoto slova. V druhém případě se odvolací soud neztotožnil s odůvodněním soudu nižšího stupně a došel k závěru, že i obecné slovní spojení může být předmětem ochrany i pouze pro jednoho soutěžitele.

Klauzule klamavého označení zboží a služeb, vyvolání nebezpečí záměny a parazitování na pověsti patří mezi hojně naplňované podstaty.

Při posuzování zaměnitelnosti je třeba vycházet z celkového dojmu, který působí na zákazníka. V rámci odst. 2 této skutkové podstaty je vymezena za zaměnitelné i úprava výkonu, která v zákaznických kruzích platí pro určitý závod za příznačnou, podstatné je, že pod tuto úpravu můžeme zařadit právě doménové jméno.

Za zásadní rozsudek je považován ten, který rozhodoval ve věci „biletzbozi.cz“, kde dovolací soud dospěl k názoru, že dovětky „.cz“ a „.com“ nejsou dostatečným rozlišovacím prvkem. Ve věci zaměnitelnosti jsou dále jako nedostatečně rozlišující vnímány apostrofy i pomlčky. Právě u problematiky pomlček jsou v rámci této práce komparována dvě nesouhlasná rozhodnutí.

Skutková podstata zlehčování, je dle názoru autorky, v rámci doménových sporů těžko naplnitelná. Bylo upozorněno na skutečnost, že v rámci vybraných sbírek judikatury o ní není žádná zmínka. V praxi bude velmi těžké shledat doménový spor jako zlehčování, jelikož dané jednání má zabraňující a parazitující charakter, přičemž právě parazitující charakter bude převládat. Dle odborníků bude těžké dosáhnout v rámci této skutkové podstaty úspěchu.

Práce se zabývala i problémy, které panují v zahraničí. Jedná se o již zmíněné „sucks cases“. V rámci této podkapitoly bylo rozebíráno, zdali registrátor užívá takovou doménu ve zlé víře, zdali má na registraci právo a v neposlední řadě, zdali má oprávněný zájem.

Byly komparovány dva vyhraněné názory, a to názor, který argumentuje svobodou slova (americký proud) a ten, který svobodu slova odmítá a prosazuje názor, že registrátor nemá právo kritizovat jiné subjekty pomocí doménového jména (spíše evropský proud).

Bylo zhodnoceno, že každý případ je třeba posoudit nezávisle na ostatních. Autorka se přiklání k názoru, který představuje kompromis mezi panelisty WIPO, že registrátor má právo a oprávněný zájem si zaregistrovat doménové jméno za účelem kritiky, nesmí ovšem užít přesné znění ochranné známky jiné osoby.

Srovnávací reklama je další z podstat, která se v rámci českých, ale i zahraničních sporů objevuje zřídka. Můžeme ji vidět v rámci marketingu nadnárodních firem, ty však mají tendenci se právním sporům vyhýbat a raději bojují mezi sebou na trhu.

Poslední, v monografiích uváděnou, podstatou je dotěrné obtěžování. Autorka této práce s tímto zařazením příliš nesympatizuje. Cílem této podstaty je ochrana soukromé sféry. Do soukromé sféry nezahrnujeme veřejný prostor, tudíž ani webové stránky. Autorka je toho názoru, že cíl této skutkové podstaty nespadá na doménové spory.

Z výše uvedeného vyplývá, že zlehčování, srovnávací reklama a dotěrné obtěžování je možné v praxi najít zřídka, přičemž dle autorky je nelehké naplnit znaky skutkové podstaty zlehčování a dotěrného obtěžování.

Třetí kapitola blíže rozebírá nároky, které občanský zákoník žalobci umožňuje nárokovat v rámci nekalé soutěže. U zdržovacího nároku je třeba věnovat pozornost formulaci petitu, který nesmí být příliš neurčitý a zároveň příliš úzký. Odstraňovacím nárokem není možné požadovat převedení doménového jména nebo jeho registrace.

Náhrada škody stále zůstává nárokem nejméně užívaným. V českém právním řádu není stanoven rozsah výše částky (oproti např. USA), kterou je možné žalobci přiznat. Žalobce má obecně povinnost vyčíslit škodu. K výpočtu je možné užít dvou metod, přičemž česká doktrína inklinuje k objektivně abstraktní metodě. Minimum, které by žalobce měl získat je objektivní cena zasaženého statku. V případě, kdy bude prokázán alespoň základ nároku a žalobce není schopen prokázat konkrétní výši škody, by měly soudy přistoupit k postupu, ve kterém určí výši škody samy. Autorka sdílí názory Ústavního soudu, že soudy by neměly postupovat příliš formalisticky a neměly by klást nerealistické požadavky.

U přiměřeného zadostiučinění se opět setkáváme s dvěma přístupy, autorka této práce se přiklání k přístupu, který požaduje prokázání vzniku újmy pomocí důkazů. Ovšem není třeba doložit vyčíslení nemateriální újmy, které není ani v praxi možné (navíc s touto skutečností zákonodárce počítá). Dále se autorka přiklání k názoru odborníků, kteří souhlasí s přiznáním tohoto nároku i v případech potencionální újmy.

Pro čtenáře může být přínosnou informací, mj. pro účely formulování petitu, výše přiznávaného zadostiučinění. Ta spadá do volného uvážení soudů. Výše peněžitého zadostiučinění v doménových sporech se pohybuje maximálně ve statisících. České soudy jsou v tomto velmi zdrženlivé.

Seznam použitých zdrojů

Komentáře

1. HULMÁK, Milan a kol. *Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055-3014). Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2014, 2046 s.
2. LAVICKÝ, Petr a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654). Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2014, 2380 s.
3. MELZER, Filip a TĚGL, Petr a kol. *Občanský zákoník: velký komentář. Svazek IX, § 2894-3081. Komentář*. Praha: Leges, 2018, 1696 s.
4. ONDREJOVÁ, Dana. *Nekalá soutěž v novém občanském zákoníku. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2014, 380 s.
5. PETROV, Jan a kol. *Občanský zákoník. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2023, 3352 s.
6. ŠVESTKA, Jiří a kol. *Občanský zákoník: komentář. Svazek VI, (§ 2521 až 3081). Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2021, 1564 s.

Monografie

7. DISMAN, Marek. *Právní úprava domény „.eu“*. Praha: Linde Praha, 2011, 199 s.
8. HUSOVEC, Martin, LOUČKA, Martin. *Vybraná judikatura z oblasti doménových sporů*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, 323 s.
9. HUSOVEC, Martin. *Doménová čítanka: výber zo slovenských doménových rozhodnutí*. Bratislava: European Information Society Institute, 2013, 206 s.
10. JANSÁ, Lukáš a kol. *Internetové právo*. Brno: Computer Press, 2016, 432 s.
11. MACGREGOR PELIKÁNOVÁ, Radka, ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha: Linde, 2000, 210 s.
12. MACGREGOR PELIKÁNOVÁ, Radka. *Ekonomické, právní a technické aspekty doménových jmen v globální perspektivě*. Ostrava: Key Publishing, 2012, 245 s.
13. ONDREJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2010, 315 s.

Právní předpisy

14. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/517 ze dne 19. března 2019 o provádění a fungování doménového jména nejvyšší úrovně .eu a o změně a zrušení nařízení (ES) č. 733/2002 a zrušení nařízení Komise (ES) č. 874/2004.

15. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě.
16. Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy ze dne 24. 10. 1999.
17. Zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
18. Zákon č. 40/1964 Sb., občanská zákoník, ve znění zákona č. 136/2002 Sb.
19. Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
20. Zákon Slovenské republiky č. 513/1991 Sb., obchodný zákonník, ve znění pozdějších předpisů.

Články v odborných časopisech

21. BÁRTÍK, Václav, JANEČKOVÁ, Eva. Zasilání obchodního sdělení v souladu se zákonem o některých službách informační společnosti. *Daně a právo v praxi*, 2011, č. 11, s. 2.
22. HORTON, Roberta. Does „sucks“ really suck?. *Intellectual Property Magazine*, 2017/2018, s. 61-62.
23. HUSOVEC, Martin. Je (ešte stále) možné žalovat' o prevod doménového mena? *Revue pro právo a technologie*, 2011, roč. 3, č. 6, s. 3-10.
24. HUSOVEC, Martin. Je možné žalovat' o prevod domény? *Revue pro právo a technologie*, 2011, roč. 2, č. 3, s. 29-35.
25. KOŠČÍK, Michal. "Sucks Cases" in WIPO Domain Name Decisions. *Masaryk University Journal of Law and Technology*, 2007, roč. 1, č. 1, s. 229-237.
26. MACGREGOR PELIKÁNOVÁ, Radka. (Ne)jasné pojetí doménových jmen a jejich režimu v novém občanském zákoníku. *Rekodifikace & praxe*, 2015, roč. 3, č. 1, s. 5-13.
27. ONDREJOVÁ, Dana. Klamavá reklama v (novém) občanském zákoníku. *Právní rozhledy*, 2015, roč. 5, č. 5, s. 159.
28. ONDREJOVÁ, Dana. Nekalá soutěž podle nového občanského zákoníku. *Obchodněprávní revue*, 2013, roč. 5, č. 7-8, s. 207.
29. POLČÁK, Radim. Nekalosoutěžní agrese na internetu. *Právní rozhledy: časopis pro všechna právní odvětví*, 2005, roč. 13, č. 13, s. 473-477.
30. SHARTON, Brenda. Domain Name Disputes: To Sue or Not to Sue. *Boston Bar Journal*, 2000, September/October, s. 1-6.
31. TELEC, Ivo. Nový občanský zákoník ve společnosti sítí. *Právní rozhledy*, 2012, roč. 20 č. 23, s. 853-855.

32. TELEC, Ivo. Vzácnost, jedinečnost a duševní vlastnictví. *Právník*, 2014, roč. 153, č. 11, s. 970-987.
33. TICHÁ, Monika. Vybrané postřehy k regulaci nekalé soutěže perspektivou aktuálních trendů (zpráva ze symposia konaného dne 3. 4. 2014 v Rozdrojovicích). *Právní rozhledy*, 2014, č. 11, s. 413.
34. TRÁVNÍČEK, Milan. Uspokojení oprávněného prostřednictvím doménového jména. *Revue pro právo a technologie*, 2013, roč. 7, č. 4, s. 112.

Příspěvek ve sborníku

35. KELBLOVÁ, Hana. Ochranné známky, ochrana spotřebitele a doménová jména na internetu. *Sborník Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně*. Brno: MZLU, 2007, s. 101-106.

Judikatura

36. Nález Ústavního soudu ze dne 17. 1. 2020, sp. zn. II. ÚS 141/19.
37. Nález Ústavního soudu ze dne 24. 7. 2014, sp. zn. II. ÚS 1430/13.
38. Rozhodčí nález Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky ze dne 8. 6. 2011, č. 00060.
39. Rozhodčí nález Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky ze dne 20. 9. 2011, č. 00059.
40. Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 11. 2007, sp. zn. 33 Cm 159/2002.
41. Rozhodnutí Nejvyššího soudu Československé republiky ze dne 12. 3. 1931, sp. zn. Rv I 424/30 (Vážný 10611).
42. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 18. 3. 2008, sp. zn. 30 Cdo 1385/2006.
43. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 19. 4. 2012, sp. zn. 23 Cdo 3407/2010.
44. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 28. 4. 2011, sp. zn. 23 Cdo 4384/2008.
45. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 5. 5. 2006, sp. zn. 32 Odo 511/2006
46. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 6. 12. 2018, sp. zn. 23 Cdo 3482/2018.
47. Rozhodnutí Rozhodčího soudu při HKAKČR ze dne 8. 4. 2013, sp. zn. Spor č. 00195.
48. Rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne -, sp. zn. 3 Cmo 186/96.
49. Rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I ze dne 6. 2. 2012, sp. zn. 27CbPv/4/2010.
50. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 11. 2003, sp. zn. 19 Cm 185/2001.
51. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 11. 2004, sp. zn. 19 Cm 55/2002.

52. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2011, sp. zn. 10 Cm 26/2010.
53. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 25. 9. 2012, sp. zn. 2 Cm 89/2008.
54. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 5. 2006, sp. zn. 32 Cdo 447/2006.
55. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 12. 2015, sp. zn. 23 Cdo 3244/2015.
56. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 2. 2014, sp. zn. 23 Cdo 2044/2013.
57. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 3. 2018, sp. zn. 23 Cdo 2415/2017.
58. Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 10. 2011, sp. zn. 3 Cmo 167/2011.
59. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 3. 2006, sp. zn. 32 Odo 1230/2005.
60. World intellectual property organization: Domain name decision, August 26, 2006, no. D2006-0811.
61. World intellectual property organization: Domain name decision, April 2, 2004, no. D2004-0136.
62. World intellectual property organization: Domain name decision, July 6, 2000, no. D2000-0190.
63. World intellectual property organization: Domain name decision, September 20, 2006, no. D2006-0812.

Internetové stránky

64. BEDNÁŘ, Marek, JELÍNEK, Jindřich. *Spory o doménová jména* [online]. epravo.cz, 11. 7. 2013 [cit. 18. října 2023]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/spory-o-domenova-jmena-91921.html>.
65. COATES, Stephen Jadie. *The rise of competitive advertising: risk and opportunity in domain names using competitors' marks* [online]. worldtrademarkreview.com, 24. 10. 2019 [cit. 9. října 2023]. Dostupné z: <https://www.worldtrademarkreview.com/article/the-rise-of-competitive-advertising-risk-and-opportunity-in-domain-names-using-competitors-marks>.
66. CZ.NIC Správce domény cz. *O doménách a DNS* [online]. nic.cz, [cit. 5. září 2023]. Dostupné z: <https://www.nic.cz/page/312/o-domenach-a-dns/>.
67. CZ.NIC Správce domény cz. *Pravidel registrace jmen domén v ccTLD .cz* [online]. nic.cz, 25. 5. 2018 [cit. 13. září 2023]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/documents/20180525_Pravidla_registrace_CZ_final.pdf.
68. CZ.NIC Správce domény cz. *Registr domén CZ* [online]. stats.nic.cz, [cit. 29. září 2023]. Dostupné z: <https://stats.nic.cz/dashboard/cs/Summary.html>.

69. IANA. *Root Zone Database* [online]. iana.org, [cit. 5. září 2023]. Dostupné z: <https://www.iana.org/domains/root/db>.
70. ICANN. *What Does ICANN Do?* [online]. icann.org, [cit. 5. září 2023]. Dostupné z: <https://www.icann.org/resources/pages/welcome-2012-02-25-en>.
71. JAKOUBEK, Michal. *Obtížně prokazatelná výše škody a určení výše škody úvahou soudu* [online]. epravo.cz, 8. 4. 2020 [cit. 26. října 2023]. Dostupné z: <https://www.pravniprostor.cz/clanky/obcanske-pravo/obtizne-prokazatelna-vyse-skody-a-urceni-vyse-skody-uvahou-soudu>.
72. MALIŠ, Petr. *Pomlčkové domény v judikatuře – parazitují na doménách bez pomlčky nebo nikoliv? (I. část)* [online]. pravoit.cz, 18. 1. 2012 [cit. 10. října 2023]. Dostupné z: <https://www.pravoit.cz/novinka/pomlckove-domeny-v-judikature-parazituji-na-domenach-bez-pomlcky-nebo-nikoliv-i-cast>.
73. MALIŠ, Petr. *Pomlčkové domény v judikatuře – parazitují na doménách bez pomlčky nebo nikoliv? (II. část)* [online]. pravoit.cz, 18. 1. 2012 [cit. 10. října 2023]. Dostupné z: <https://www.pravoit.cz/novinka/pomlckove-domeny-v-judikature-parazituji-na-domenach-bez-pomlcky-nebo-nikoliv-ii-cast>.
74. MALIŠ, Petr. *Právní povaha doménových jmen - I. díl* [online]. pravoit.cz, 9. 4. 2010 [cit. 12. září 2023]. Dostupné z: <https://www.pravoit.cz/novinka/pravni-povaha-domenovych-jmen-i-dil>.
75. NOVÝ OBČANSKÝ ZÁKONÍK. *Změna chápání pojmu věci* [online]. obcanskyzakonik.justice.cz, [cit. 12. září 2023]. Dostupné z: <http://obcanskyzakonik.justice.cz/index.php/vecna-prava/konkretni-zmeny/zmena-chapani-pojmu-veci>.
76. OBJEVIT.CZ. *10 nejdražších domén na světě* [online]. objevit.cz, 20. 3. 2010 [cit. 6. září 2023]. Dostupné z: <https://www.objevit.cz/10-nejdrazsich-domen-na-svete-t663>.
77. ONDREJOVÁ, Dana. *Přiměřené zadostiučinění v nekalé soutěži I. podstata, funkce a nepeněžitá podoba přiměřeného zadostiučinění* [online]. bulletin-advokacie.cz, 10. 1. 2019 [cit. 27. října 2023]. Dostupné z: <http://www.bulletin-advokacie.cz/primerene-zadostiucineni-v-nekale-soutezi-i.-podstata-funkce-a-nepenezita-podoba-primereneho-zadostiucineni>.
78. ONDREJOVÁ, Dana. *Přiměřené zadostiučinění v nekalé soutěži II. Peněžitá podoba přiměřeného zadostiučinění* [online]. bulletin-advokacie.cz, 10. 3. 2019 [cit. 27. října 2023]. Dostupné z: <https://advokatnidenik.cz/2019/03/10/primerene-zadostiucineni-v-nekale-soutezi-ii-penezita-podoba-primereneho-zadostiucineni/>.

79. POLČÁK, Radim. *Domény a právo proti nekalé soutěži (3) – Typové případy nekalosoutěžního jednání* [online]. itpravo.cz, 18. 2. 2003 [cit. 7. října 2023]. Dostupné z: <https://www.itpravo.cz/index.shtml?x=118490>.
80. PROFIPRAVO.CZ. *K porušení dobrých mravů soutěže* [online]. profipravo.cz, 14. 8. 2018 [cit. 23. září 2023]. Dostupné z: https://www.profipravo.cz/index.php?page=article&id_category=36&id_article=260830&csun=a4e89d77.
81. TELEC, Ivo. *Nekalá soutěž zlehčováním konkurence pravdivými nebo nepravdivými tvrzeními* [online]. epravo.cz, 21. 9. 2022 [cit. 11. října 2023]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/nekala-soutez-zlehcovanim-konkurence-pravdivymi-nebo-nepravdivymi-tvrzenimi-115259.html>.
82. TOMANOVÁ, Veronika. *Webová doména aneb nekalé praktiky ve virtuálním světě* [online]. epravo.cz, 11. 10. 2016 [cit. 12. září 2023]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/webova-domena-aneb-nekale-praktiky-ve-virtualnim-svete-103453.html?mail>.
83. ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ. *Vyhledávací formulář ochranných známek* [online]. upv.gov.cz, [cit. 9. října 2023]. Dostupné z: <https://isdv.upv.gov.cz/webapp!/resdb.oza.frm>.
84. WIPO MAGAZINE. *IP and Business: IP in Advertising* [online]. wipo.int, March 2005 [cit. 9. října 2023]. Dostupné z: https://www.wipo.int/wipo_magazine/en/2005/02/article_0005.html.
85. WIPO. *Inside WIPO* [online]. wipo.int, [cit. 7. října 2023]. Dostupné z: <https://www.wipo.int/about-wipo/en/>.

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá užíváním doménových jmen k nekalosoutěžnímu jednání. Porovnává protichůdné názory ve věci právního postavení doménových jmen, a také se zabývá správným označováním doménového jména v kontextu nového občanského zákoníku.

V další části jsou rozebrány znaky generální a zvláštních skutkových podstat nekalé soutěže v rámci českého práva, které mohou být naplněny v rámci doménových sporů. Tyto jsou doplněny rozhodnutími z praxe. Práce se okrajově zabývá i tzv. „sucks cases“, které se v posledních letech objevují v zahraničí.

Poslední část práce je věnována nárokům vzniklých z nekalé soutěže, a to konkrétně se zaměřením na náhradu škody a přiměřené zadostiučinění.

Abstract

The master's thesis deals with the use of domain names for unfair competition. It compares the conflicting views on the legal status of domain names, and also looks at the proper labelling of domain names in the context of the new Czech Civil Code.

The next section discusses the features of general and specific elements of unfair competition under Czech law that may be fulfilled in the context of domain name disputes. These are supplemented by decisions from practice. The thesis also marginally deals with the so-called "sucks cases" that have appeared abroad in recent years.

The last part of the thesis is devoted to claims arising from unfair competition, specifically focusing on damages and adequate compensation.

Klíčová slova

Doménové jméno, doména, nekalá soutěž, nároky z nekalé soutěže, náhrada škody, přiměřené zadostiučinění, sucks cases, klamavá reklama, srovnávací reklama, parazitování na pověsti, vyvolání nebezpečí záměny, zlehčování, dotěrné obtěžování.

Keywords

Domain name, domain, unfair competition, unfair competition claims, damages, reasonable compensation, sucks cases, misleading advertising, comparative advertising, free riding on reputation, creating a likelihood of confusion, disparagement, intrusive harassment.